

BARCELONA!
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

Any LXXXI. Núm. 8121 - Divendres, 31 de març de 1922

Edició del matí

10 cts.

PENINSULA:
750 PTES. Trimestre
UNIC POSTAL:
15 PTES. Trimestre

Don Enric Llorens de Grau

morí el dia 17 de l'actual

havent rebut els Sants Sagaments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus affigits esposa donya Emilia Soler, filla donya Antonieta vídua de Mora, germans, germans polítics, nebots, nebotes polítics, cosins, cosins polítics i família tota, la casa **Vda. de Mora**, de Fernando Póo, i la raó social **Succe-sores de Llorens Hermanos**, en recordar als amics i conejuts tan irreparable pèrdua, els preguen que li tributin un record en llurs oracions i se serveixin assistir als funerals que en sufragi de la seva ànima se celebraran demà, dia 1.er d'abril, de deu a dotze, a l'església de Ntra. Sra. de Pompeia (PP. Caputxins, Diagonal, 450).

LES MISS ES DESPRES DE L'OFICI I DE SEGUIDA LA DEL PERDO
AGRAIR I L'ASSISTENCIA EL DOL ES DONA PER DESPEDIT

No es convida particularment

L'Excel·lentíssim i Reverendíssim Senyor Cardenal Arquebisbe de Toledo, els Excel·lentíssims Senyors Nunci de S. S., Arquebisbes de Tarragona i Saragossa, Excel·lentíssims i Il·tríssims Senyors Bisbes de Barcelona, Girona, Vich, Seu d'Urgell, Tortosa, Lleida, Solsona, Barbastro i Fernando Póo, s'han dignat concedir respectivament 200, 100 i 50 dies d'indul-ència a llurs fidels diocesans per cada acte de pietat cristiana que practiquen en sufragi de l'ànima del finat.

En Joaquim Benito Martí

ha mort a Calafell el dia 30 del corrent a l'edat de 24 anys

(A. C. S.)

Els seus affigits pares en Lluís Benito Tort i Na Joaquima Martí Roca, germana Teresa, avia Na Teresa Roca, oncles, cosins i família tota, i el jove En Joaquim Corrons, en participar als seus amics i conejuts tan sensible pèrdua, els preguen que li tributin un record en llurs oracions i se serveixin assistir a l'enterrament, que s'efectuarà a Calafell avui, a les nou del matí.

Calafell, 31 de març de 1922.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Dr. Montaña

dels Hospitals de París. Pell i Veneri. Sant Pau, 28, principal, 2.^a

MOSAICS E FRESCOFET & C^{ia}

Ronda Uni-versitat, 20

Advocat FREDERIC TRAVÉ I ESCARDÓ ha traslladat la seva habitatció
al carrer de la Indústria, 206, entre sol (prop de la Diagonal). Tel. 381-G

Capses de luxe per a bodes i bateigs. Antiga Casa BARGUÉS, Sant Pau, 33

RAY

½ Watt

De 25 fins a 3000 bugles
- Rbla de les Flors, 16.-

Sabó "La Oca"

Fabricant: J. ALERM - MATARÓ
Qualitat superior

LA FÍSICA

Actualment EXPOSICIÓ I VENDA dels últims models en TRATGES SASTRE I VESTITS TARDA de les millors cases de París

PORTAFERRISSA, 23

VIATJANTS

Es ven calxa per a mostriari. Plaça Nova, núm. 8, quart, segona. Visible d'onze a una, els dies feiners.

Carbons PÉRMANYER

Mont-Siò, 10 - Telef. 3858 A.

En la compra al detall que excedirí 25 ptes. es descomptaria el 5 per 100

Na Josepa Febrés i Cantallops
vídua de D. Joan Nonell Lleonart
H A M O R T

confortada amb els Sants Sagaments i la Benedicció Apostòlica
(A. O. S.)

Els que la ploren: fills Joan i Mercè, filla política Clotilde Tamburini, néts Mercè, Clotilde, Maria Lluïsa i Joan, germà i germana polític i germanes polítiques, nebots, cosins i parents tots, i la casa **HIJOS DE NONELL**, de Barcelona i Mataró, en fer saber als amics i coneixents la trista nova, els preguen una oració per a l'ànima de la difunta, i a l'ensens fer acte present al carrer d'Argentona, 16, avui, divendres dia 31, a dos quarts d'onze, per acompanyar el cadàver a l'església de Sant Joan (Gràcia) i després a sa darrera estada.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Cap d'any de la mort del senyor
ANTONÍ OLIVER TURULL

Obrer de l'Arxiprestal de Sant Feliu, Cap de partit del Sometent, President de la Comissió Organitzadora del Sometent de Sabadell, de la Cambra Agrícola Oficial, de l'Acadèmia de Belles Arts, de l'Associació de Música, de la Societat de Propietaris del teatre Principal; Comptador de la Junta Constructora de la Parroquia de Sant Feliu, etc., etc.

que morí el dia 31 de març de 1921 a l'edat de 55 anys
havent rebut els Auxilis Espirituals
(A. O. S.)

Els seus afiligits espouse Dolores Sallarés Soler, fills Justa, Antoni, Joan i Enric, fill polític Joan Figuera Crehueras, germans, germanes, germans i germanes polítics, oncles, ties, nebots, cosins, parents tots i les raons socials D. y G. Sallarés, S. en G. i Joan Figueras Soler, en recordar-vos tan dolorosa pèrdua, us preguen novament encoramar-lo a Déu i que tingue la caritat d'assistir a alguna de les misses que en bé de la seva ànima se celebren demà, dissabte, dia primer d'abril, a les esglésies i hores que s'esmenten.

Sabadell, 31 de març de 1922.

A la parròquia de Sant Feliu: A dos quarts de nou, a l'altar de Sant Josep Oriol. A les nou, deu, dos quarts d'onze i onze, a l'altar major, les dues últimes amb ofertori. — A la parròquia de la Puríssima Concepció: A les set, dos quarts de vuit, vuit i dos quarts de nou, a l'altar del Santíssim. — A la parròquia de Sant Vicenç de Jonqueres: A les set i dos quarts de vuit. — A la timènia de la Santíssima Trinitat: A dos quarts de nou. — A l'església dels Pares Missioners del I. C. de M.: A dos quarts de sis, a les sis i a les vuit. — I tots els que es celebren a les Parroquias dels pobles de Castellar del Vallès, Sant Llorenç Savall i Santa Maria de Barberà.

BANCA MARSANS
Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges
Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telefònica: **MARSANBANK**

SUCURSAL A MADRID
Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

DR. BREMON Sols Raigs X. Radiografia instantània visceral. Instal·lació transportable a domicili. **BRUCH**, 46. — De 4 a 6.

CAMISERIA SANS
Boqueria, 32
Gran assortit en corbates

Nonell Germans
CÀMPS — VALORS — DUPONS
Rambla del Centre, 18

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

S. A.

Durant el mes d'abril, en els locals de la
Rambla dels Estudis, número 3

Realització d'importants lots
a preus sorprenents
en gran varietat d'articles

Ocasió excepcional

Setmana Santa

Alta novetat en Llaneria i Sederia negra
Zefirs Chantilly, Mantellines «Goya»,
Mantons «Imperio», etc.

Ocasió:

Vels Chantilly, tot seda, tamany cms. 70 × 150 70 × 120

Un a ptes. 3'50 2'75

ROSARIS - DEVOCIONARIS

Grans Salons de Perruqueria (segons pis)
Massatges - Electròlisi - Manicura - Postissos
Aplicacions de "HENNÉ"

La més perfecta, inofensiva i higiènica de les tintures
per al cabell

BANCA ARNUS

Successora d'Evarist Arnús

Fundada en 1846

CASA MatriU
Passatge del Relojote

CASA CENTRAL
Plaça de Catalunya

Sucursals a Manresa, Berga, Cervera i Solsona

Demà 1 d'abril quedará
oberta al públic la nos-
tra Sucursal de VICH

Direcció telegràfica i telefònica: "BANCARNUS"

La Universitat

La Comissió Executiva d'aquesta
Universitat, en la sessió celebrada el
dia 29 del corrent, i després del des-
patx ordinari, s'ocupà:

Del Reglament de les Associacions
d'alumnes matriculats i d'antics
alumnes de la Universitat, havent-se
aprobat diversos articles.

S'aprova el Reglament del Claustre
extraordinari.

Es nomina una ponència composta
pel senyors don Josep Lapez Capdepon i don Francesc Gómez del Cam-
pillo, perquè formulin normes gene-
rals respecte a la matrícula de la Uni-
versitat, autoritzant-los perquè asso-
ciuin a llurs treballs, els secretaris de
les Facultats.

Es designa ponent perquè formulli
un projecte de Reglament d'Inspec-
cio universitària, al doctor don Jesús
Sánchez-Diezma, 1.

Que el Claustre general ordinari de
la Universitat es reueixi el dimecres,
dia 19 del vinent mes d'abril, i dies
successius, per a la discussió i apro-
vació dels següents assumptes:

Primer. Projectes de Reglament de
Biblioteques.

Segon. D'oposicions a càtedres.

Tercer. De la incorporació a la Uni-

versitat dels als estudis de Comerç.

Quart. D'Associacions Escolars.

Cinquè. Del Claustre extraordi-

nari, i dels altres projectes que per a la
data d'abril hagi formulat la Comissió

Executiva.

— Ha visitat el rector, l'arquitecte
senyor Domènec, per a fer-li reme-
des de l'avant-projecte d'escoles de Riells.

— Per jubilació de la directora de la
Normal de Mestresses, dona Maria
Antonieta Gerout, s'ha encarregat in-
terinament de la dita escola, dona
Lluïsa Prunés.

— El dimarts, a dos quarts de se-
da de la tarda, es reunirà a la Sala de
Consells, la Junta del col·legi de do-
ctors matriculats.

— El rector ha nomenat mestressa
en propietat, d'Abra, a l'opositor
Josefa Guardiet Abro.

— Per a ocupar la vacant de la pla-
ça d'auxiliar de ciències de l'Institu-
tut de Balears, ha estat nomenat Pa-
tric O. Enric Companys Vich.

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegrams i conferències de LA VEU)

ELS COMUNISTES PORTUGUESES

Lisboa, 30. — El partit comunista ha sol·licitat autorització per a celebrar un miting monstre de protesta contra els empresonaments efectuats per qüestions socials. — Havas.

LA REVISTA NAVAL D'ALGER

Lisboa, 30. — El Govern francès ha invitat el de Portugal perquè es faci representar amb un vaixell de guerra en la revista naval que passarà el president de la República francesa, senyor Millerand, a l'esquadra d'Alger. — Havas.

EL GOVERN I L'AL TOOMISSARI

Madrid, 30, 2 tarda. A les dotze del matí s'havien reunit el ministri de la Guerra i el president del Consell i els ministres d'Estat, Guerra i Marina i l'Alt Comissari.

La conferència ha durat fins a la meitat de la tarda, a la qual hora s'ha celebrat l'esmorzar ofert pel ministre de la Guerra a l'Alt Comissari, al qual han assistit, ultra el Govern en ple, els sots-secretaris de la residència, Guerra i Estat, i els caps de l'Estat Major central de l'exèrcit de l'Armada.

Després de l'esmorzar, els ministres s'han reunit en Consell per a seguitat diversos expedients de tràmit.

ESPAÑA A LA CONFERÈNCIA

DE GENOVA

En despatxar aquest matí amb el cap del Govern ha posat a la taula els nomenaments de tres representants d'Espanya a la Conferència de Genova.

Aquests representants seran el marqués de Villaurrutia, i els ex-ministres senyors Garnica i Rodó.

ELS CARBONS

El president ha posat a la firma el rei un decret de Foment prorrogant per tres mesos, des del primer d'abril, l'anterior decret que concedeix cinc pessetes per ton de carbó mineral que es transporti en navagueres de cabotatge.

EL NOMENAMENT D'ALCALDES

El senyor Pinyés, en rebre als periodistes, ha insistit en les seves manifestacions, ja coneegudes, sobre el nomenament d'alcaldes de Reial ordre, creient que en aqueixos nomenaments i principalment en el de Madrid no ha pogut haver-hi greugeix a ningú, sobretot si es tenen en compte els drets i antecedents del señor Garay.

NOTÍCIA DESMENTIDA

El ministre de Finances ha desmentit avui el telegrama que publicaren alguns periòdics suposant que Espanya es proposa fer un empresa amb Estats Units.

ELS DESPULLS DEL

GENERAL CONCAS

El ministre de Marina ha anunciat aquesta tarda que en el pròxim pressupost es consignarà el crèdit necessari per a traslladar les despulles del general Concas des de Badajoz (Cáceres) al Panteó de Marins Ilustres.

FIRMA DE GUERRA

Conferint als coronels de cavalleria don Enric Chacón Sánchez el comandament de l'esquadre de l'escole.

El rei i a don Angel Garcia Benítez del regiment de llancers del Príncep núm. 3.

L'ARGENTINA I ESPANYA

El periodista argentí don Josep Raimundo Rosenthal ha remès aquest matí al rei l'àlbum d'homenatge que el seu escriví dedit al sobirà com a expressió d'amistat i afecte entre Rial i la nostra República i Espanya.

ESPAÑA I POLÒNIA

El Rei ha dirigit un expressiu telegrama de gratitud al mariscal Piłsudski, president de la República de Polònia, per haver-li concedit la gran Medalla de l'Alliga Blanca.

En el regi despatx es fan vots per la prosperitat i pau de Polònia.

ESTAT DE L'EX-EMPERADOR

D'AUSTRIA

Al Palau s'han rebut alarmants notícies de la greu malaltia que pateix l'empereur d'Austria, que es troba a Funchal i que sofreix pulmonia.

La família real espanyola ha telegrafiat interessant-se per la salut del malalt.

EL CENTENARI DE SANT ISIDRE

El bisbe de Madrid i el comte de Casals han estat al Palau per a oferir al monarca la presidència honoraria de la Junta organizadora de les festes del Centenari de Sant Isidre.

També oferien a la reina dona Victoria la presidència de la Junta de Dames i la vice-presidència a la reina dona Cristina.

La presidència efectiva serà ocupada per la infanta dona Isabel.

Amb motiu del centenari del Patrio de Madrid se celebren diverses festes religioses i literàries.

AL PALAU

Ha complimentat al rei l'arquebisbe de Burgos.

També visitaren el monarca el diputat a Corts don Josep Diaz de Torre Beleña i don Carles Martínez Pardo.

Aquest últim ha donat gràcies al rei per haver estat nomenat vice-president de l'alta Cambra.

LA «GACETA»

La «Gaceta» publica:

Reial ordre del ministeri de la Governació autoritzant a la Direcció general de Correus i Telègrafs per a nomenar amb caràcter interí en les vacants que existeixen en les classes d'oficials de tercera classe de Correus a opositors aprovats en la totalitat dels exercicis.

Una altra designant a don Ricardo García Guereta, arquitecte d'aquest ministeri, perquè, en representació d'aquest, concorri a les deliberacions del Nove Congrés Nacional d'Arquitectes, que ha de celebrar-se a Barcelona durant els dies 24 al 30 d'abril pròxim, i autoritzant als altres arquitectes dependents d'aquest departament perquè puguin concorrer a l'expressat Congrés.

D'instrucció pública. — Reial ordre nomenant a don Pau Sanz Cabo, professor espechí de Liengua francesa a l'Institut de Mahó.

Una altra declarant desert el concurs de trasllat anunciat per a proveir la càtedra de Matemàtiques i la seva acumulada d'igual assignatura, a l'Institut de Mahó, i disposant que la provisió s'anunciï de nou a concurs de trasllat entre catedràtics auxiliars.

De Foment. — Reial Ordre disposant l'adquisició per gestió directa, de gasolina, planxes de zinc, suports i de tot el material que sigui necessari per a portar a cap l'extinció de la llarga en la present primavera, i autoritzant al director general d'Agricultura i Monts, per a contractar mitjançant concurs, l'adquisició dels elements articles.

D'instrucció pública. — Anunciant a concurs de trasllat la provisió de la càtedra de Matemàtiques i les seves acumulades de la mateixa assignatura, vacant a l'Institut de Girona.

De la Direcció d'Agricultura. — Convocant els fabricants i dipositaris de gasolina perquè abans del 3 d'abril vinien presentar propostives per al sumministre d'un mínim de 5.000 caixes de gasolina.

EL QUE COSTA LA CAMPANYA DEL MARROC

Madrid, 30, 4'15 tarda.

Un diari, en unes consideracions, que formula sobre el que ens costa la campanya marroquí, diu el següent:

«Al Marroc es gasten sis milions de pessetes diaris.

Un nombre d'habitants que té la zona d'influència espanyola puja a un milió, a Espanya li costa sometre cada un d'aquests moros sis pessetes cada dia, inclosos, naturalment, les dones, les criatures i els vells.

Si a cada una de les criatures que viuen al Nord d'Africa dognoués Espanya aquelles sis pessetes diàries, el problema de la pacificació seria resolt abans d'una setmana, i evitariem als 200.000 homes que hi ha allí, personalitats, ferides, malalties i morts.

Encara, dividint el que costa l'acció guerrer per nombre de baixes que es fan als rebels, que ferir un moro costa a Espanya 50.000 duros.

Si a aquells moros, en lloc d'una bala, se li donessin 50.000 duros, esdevaria amic d'Espanya amb una similitud onomatopeia.

ESTAT DE L'EX-EMPERADOR

D'AUSTRIA

Al Palau s'han rebut alarmants notícies de la greu malaltia que pateix l'empereur d'Austria, que es troba a Funchal i que sofreix pulmonia.

EL TRACTAT AMB FRANÇA

Van per molt bon camí, i el Govern en sentit anit, passada viva satisfacció, les negociacions per a concertar el tractat comercial amb França.

Es dóna per segur que aquest tractat serà signat abans del 15 d'abril.

LES OPERACIONS A LA ZONA DE MELILLA

Melilla. — Detalls de l'operació d'aquí.

Les tropes sortiren dels camps a les cinc del matí, distribuïts en tres columnes, importants en 20.000 homes.

Dues hores després sortiren 18 aeroplans, formant tres esquadres, cooperant efectivament a l'operació.

Aquesta es considera importantísima des d'alguns punts de mira, principalment per la quasi seguretat que haurà d'infinit en l'animit de les cabiles de Beni-Said, per a sometre's a Espanya incondicionalment, fent remesa dels elements de guerra que quedaren en llur poder durant el juliol passat.

La brigada d'artilleria, composta d'onze bateries, va batir administrablement els nombrosos poblets encavats en la zona en la qual s'operava, els habitants de la qual no coneixien les horrors de la guerra.

Els aeroplans tenien llurs bases a Dar-Drius i Batel, havent estrenat els avions aparells radiotelegràfics, per a trametre als quarters generals de Sanjurjo, Cabanelles i Berenguer les observacions sobre la situació de l'enemic.

Dos aparells es destacaren per a vigilar Tafersit i Chaff, per si algun grup de «pacos» tractava d'accostar-se al Quert, per a hostilitzar els combois.

Amb motiu de l'operació sortiren dos trems hospitals, un de Tistitun i un altre de Segangan, portant equips de dàmes infermeres i germanes de la Caritat.

Al campament de Dar-Drius s'instal·là el quiròfan per a operacions urgents.

Els tanks d'artilleria i carros d'assalt marxaren a l'avantguarda de les columnes i prengueren part molt intensa en l'operació, ocupant els llocs que se'n havia designat per endavant.

L'enemic, des de la trinxeres que ocupava, va fer bastant resistència, tentant fugir les forces que atacaren de front, apoiades als flancs pels altres grups d'avantguarda.

Amb la brigada de cavalleria anaven tres camions blindats com apos mòbil per als genets.

Les confidències asseguren que Abd-el-Krim es trobava durant l'operació al territori de Beni-Ulrich, amb els caps d'aquesta cibila i els de Beni-Said.

Després de les onze del matí es van veure grups de caps abandonar els llocs que ocupaven. Foren dissolts ràpidament pels focs de la nostra artilleria.

RESTABIMENT DE LES GARANTIES

El senyor Sánchez Guerra ha anunciat des del banc blau que el Rei ha signat un Decret restablint les garanties constitucionals a tot Espanya.

SENAT

Madrid, 30, 4'15 tarda.

El senyor Sánchez de Toca declara oberta la sessió a les quatre menoys vint minuts.

Al banc blau hi ha el ministre de Foment.

Precs i preguntes:

El ministre de Foment recull un prec formulat en sessions anteriors pel senyor Esperabé relatiu als serveis sanitaris en els ferrocarrils.

També contesta al senyor Sánchez i Sánchez sobre l'accident ferroviari de Medina.

Afirma que si hi ha lloc a respondibilitats, s'aplicaran les corresponents sancions.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El senyor Sánchez i Sánchez demana que s'aplici el decret de l'anterior.

El marquès de VILLABRAGIMA intervé i diu que està conforme amb una gran part del discurs del senyor Iglesias, i que si no parla ahir, fou perquè no volia repetir el plantejament de la qüestió del fur municipal, de la qual ja parla el senyor Serrano Jover.

Té raó el senyor Iglesias en dir que no haurien necessitat pidolar l'ajut del Parlament, si comptéssem amb un gran corrent d'opinió i una forta unió municipal. Jo, per la meva part, contribuiré a aquesta unió tant com pugui.

El senyor SABORIT. — Què faran els regidors liberals el primer d'abril?

El senyor IGLESIAS. — Es que sa sevanya no havia de dissimir.

El marquès de VILLABRAGIMA. — Ja demostraré que un altre hauria fet el mateix en el meu cas.

El senyor IGLESIAS. — Per això hi ha l'article 100 de la Llei municipal.

El marquès de VILLABRAGIMA. — Tinguí present que jo no vaig presentar la dimissió al Govern, sinó a l'Ajuntament que em va elegir, i aquest encara no ha admès la meva dimissió. Jo segueixo essent alcalde i complint amb la confiança dels regidors.

dore. (Grans rialles.) A tenor de la legislació vigent, si a tenor de l'ajornament, que ha fet el Govern, no.

Nosaltres hem de portar l'assumpte al Parlament perquè els diputats per Madrid sentin l'estímul de defensa, que encara no han sentit. Podeïem haver-lo portat al carrer, promoure un moviment d'opinió i produir un conflicte d'ordre públic; però això no era el que convenia fer.

Diu que ell ho supedita tot a les seves conviccions monárquiques.

Podeïa haver suspès la sessió el dia que es presenta l'alcalde nomenat per decret, i haver paralitzat la vida municipal; però això no em sembla prou bé, i si per això se'm censura, la meva consciència està tranquilla.

El senyor SABORIT. — S. S. sap que no és exacte. No se li va demanar això, sinó que no col·laborés a la submissió de l'alcalde.

El marquès de VILLABRAGIMA segleix dient que no vol aprofitar-se de la poca taciència del ministre de la Governació en perjudici del poble de Madrid.

Afegeix que el ministre no podia nomenar alcalde quan subsisteixava la reial ordre que autoritza a l'Ajuntament a elegir el seu president.

Diu que al Ajuntament hagué adoptat l'actitud que ell es proposà el dia 21 dels atropells al fur municipal, realitzats en la nit del 20 de març, no s'hauria consumat el posterior atropell.

El senyor SABORIT interromp dient a l'orador que tot això no és sinó una plataforma que cerca, però té arranjament el que ha fet.

El marquès de VILLABRAGIMA segueix dient que els regidors liberals, el primer d'abril estarán a l'esperativa, per veure fins on es compleixin certis vaticinis i procedir en conseqüència, però no contribuiran a res que pugui paralitzar la vida municipal.

Si es vol fer difícil i fins impossibile la vida a l'alcalde de Reial Ordre, no fa falta apel·lar a actituds extremes.

El senyor IGLESIAS. — El que s'ha de fer és defensar el fur de l'autonomia municipal. El demés no té importància.

El senyor SABORIT. — Doncs, per això no pot comptar amb el marquès de Villabragima.

El marquès de VILLABRAGIMA acaba insistint que no es presta a res que perjudiqui el poble de Madrid.

El senyor ROMEO pregunta què passa amb la seva proposició.

El PRESIDENT diu que es va llegir, però que s'hauria de votar en acabar el debat perquè la votació sigui l'expressió del Parlament, com el senyor Romeo desitja.

El senyor ROMEO fa avinent que per a ell tant és que es voti ara com al final del debat, però vol que se sapiga que si no es vota ara no és per ell sinó per la interpretació que dona el president.

El senyor SABORIT parla per a rectificar i diu que no intervindrà més en aquest debat perquè, si això és una farsa, dura massa, i si els liberals van a adoptar a l'Ajuntament una actitud de serenitat, aviat ho veurem.

Els socialistes no estan d'acord amb els mauristes.

Madrid, 30. 9'15 tarda.

Diu el senyor SABORIT que els socialistes decidiren en l'elecció d'alcalde a favor del marquès de Villabragima, però això no els obliga a ésser el seu escudet ni a emparar llurs informalitats.

El marquès de VILLABRAGIMA. — Les informalitats són les de S. S.

El senyor SABORIT. — Això de les informalitats polítiques les està veient S. S. a casa seva des de pettit. (Grans rialles.)

Insisteix en que els mauristes estan obligats, després de les paraules d'avui del senyor Serrano Jover, a mantenir amb serietat llur anunciació d'actitud.

El marquès de VILLABRAGIMA rectifica i diu que el senyor Saborit no pot venir aquí com a palau del fur municipal. El sent arribat pel nomenament d'alcalde, però no l'ha sentit en altres ocasions. Es que ara, amb el nomenament d'alcalde de Reial Ordre, s'han acabat les fotografies del senyor Cordeiro recordant cistells i altres coses. (Rumors.) Una veu: Pitjor per als veus.)

El senyor SANCHEZ GUERRA diu que no ha sentit e' començament del debat, però li han referit que el senyor Serrano Jover ha assegurat que parlava en nom del grup parlamentari a que pertany, i vol que això s'clareixi permanentment per la personalitat més autoritzada de la minoria que es trobi ara aquí.

Diu que els nomenaments d'alcalde de Reial Ordre són una facultat del Govern que no es pot discutir, i li sembla que quan el Govern es disposa a aixecar la suspensió de garanties constitucionals no se l'ha d'atacar per nomenar algun alcalde.

El senyor SERRANO JOVER explica les seves paraules i diu que ell ha aiquidat sols a la minoria municipal, i en parlar com ho ha fet no ho fa com a criteri personal, sinó interpretant el sentir del partit en la majoria.

El senyor NOUGUES. — I donar cinc duros al cap de l'estació per cada vagó; sinó, no surten.

El senyor SALA. — De manera que el fabricant s'estalvia diners pagant major tarifa.

Per això ha d'anar acompañat d'altres mesures que es podrien adoptar en resoldre en conjunt el problema.

Ambs solucions fragmentàries no es pot aconseguir res.

El senyor SABORIT demana algunes declaracions a l'article sisè, en relació amb la situació del personal obrer.

Es queixa que en el Consell Superior Ferroviari no hi hagi, entre els quinze vocals que el formen un de sol que representi el personal organitzat de les companyies.

Demana que es readmetin els obrers seleccionats l'any 1917.

Diu que també hi ha hagut importants seleccions de personal amb motiu de la novella vaga dels ferroviaris de la línia de Salamanca.

Demana que el Govern intervingui perquè les companyies adoptin una resolució que no deixi una estala d'amargors després del conflicte.

El ministre de FINANCES li contesta que en aprovar-se l'article no es posarà en perill l'augment del sou del personal.

Quant al demés, no pot fer altra cosa que expressar els seus bons desigs de fer el que pugui en pro del personal acomiadat.

El senyor SALA torna a rectificar i demana al Govern que digui terminant que aquesta autorització per a l'augment de tarifes acabarà en novembre.

Nominalment s'apropa l'article sisè, per 119 vots contra 25.

El senyor NOUGUES consumelx un torn contra l'article setè.

El ministre de FINANCES li contesta i s'apropa l'article setè.

El senyor SERRADELL defensa una esmena a l'article vuitè.

Demana la desaparició d'aquest article i del següent, que fa referència als funcionaris públics i no s'explica l'esperit del precepte d'aquest article, puix sembla que es creu necessari fer una modificació en el personal, perquè aquest, tal com s'ha organitzat, és un dels majors mals administratius. I això no és així, ni molt menys.

El senyor ESPADA li contesta freqüentment.

El ministre de FINANCES també li contesta, i diu que sense cap fonament s'ha creat fora de la Cambra un ambient de recel al voltant d'aquest article entre els funcionaris públics. Contra aquests no hi va res, sinó contra els abusos ministerials. Precisament el cos general d'Hisenda ha sofert els efectes de les excepcions que s'han fet en l'amortització i contra això van aquest dos articles, per tal que es restableixi l'equitat.

Amb el pretext de la creació de nous organismes s'han fet transferències, que si no fos per la bona fe i bona intenció amb que es realitzaren, significarien qualcosa més que una responsabilitat administrativa. Doncs bé, aquests articles tendeixen a vedar per la purezza de la llei de Comptabilitat, i per això se'ls ha afectat una responsabilitat del ministre que ordeni el crèdit.

El senyor IRADIER li contesta, i rectifiquen tots dos.

El senyor SALA intervé per a impugnar també aquest article.

Considera que és molt més greu l'augment de les tarifes ferroviaries que l'augment de les dues dècimes de la contribució.

Creu que el problema dels transports

s'hauria d'envestir en la seva integrat, puix del contrari, el dany que s'inferiria a l'economia nacional seria molt gran. Aquest article sisè aixeca molts i molt justificats reclams, molts més que l'augment de les dues dècimes.

Es queixa del silenci dels sectors de la Cambra en aquest debat i anuncia que si aquest article sisè no s'exclou, la majoria de la Unió Monàrquica utilitzarà tots els mitjans regiments per a consignar la seva protesta. Ajudar el Govern per a normalitzar la situació econòmica, si però no autorització per a augmentar les tarifes ferroviaries.

El ministre de FINANCES li contesta, insistint en què el Govern no ha volgut entrar de fons en el problema ferroviari, sinó aportar unes economies al Tresor.

Si avui surt d'aquí aquesta fórmula i demà s'apropa al Senat, el vinent dimarts es llegirà el projecte de llei de transports.

Tem que no hi hagi projecte que no produeixi necessàriament l'augment de tarifes ferroviaries.

El senyor SALA, en rectificar, fa avinent que amb l'augment de tarifes ja hi compta el país, i al comerçant li convidrà, puix avui ha de facturar en gran velocitat perquè en petita no arriben mai les mercaderies a llur destinació.

El senyor NOUGUES. — I donar cinc duros al cap de l'estació per cada vagó; sinó, no surten.

El senyor SALA. — De manera que el fabricant s'estalvia diners pagant major tarifa.

Per això ha d'anar acompañat d'altres mesures que es podrien adoptar en resoldre en conjunt el problema.

Ambs solucions fragmentàries no es pot aconseguir res.

El senyor SABORIT demana algunes declaracions a l'article sisè, en relació amb la situació del personal obrer.

Es queixa que en el Consell Superior Ferroviari no hi hagi, entre els quinze vocals que el formen un de sol que representi el personal organitzat de les companyies.

Demana que es readmetin els obrers seleccionats l'any 1917.

Diu que també hi ha hagut importants seleccions de personal amb motiu de la novella vaga dels ferroviaris de la línia de Salamanca.

Demana que el Govern intervingui perquè les companyies adoptin una resolució que no deixi una estala d'amargors després del conflicte.

El ministre de FINANCES li contesta que en aprovar-se l'article no es posarà en perill l'augment del sou del personal.

Quant al demés, no pot fer altra cosa que expressar els seus bons desigs de fer el que pugui en pro del personal acomiadat.

El senyor SALA torna a rectificar i demana al Govern que digui terminant que aquesta autorització per a l'augment de tarifes acabarà en novembre.

Nominalment s'apropa l'article sisè, per 119 vots contra 25.

El senyor NOUGUES consumelx un torn contra l'article setè.

El ministre de FINANCES li contesta i s'apropa l'article setè.

El senyor SERRADELL defensa una esmena a l'article vuitè.

Demana la desaparició d'aquest article i del següent, que fa referència als funcionaris públics i no s'explica l'esperit del precepte d'aquest article, puix sembla que es creu necessari fer una modificació en el personal, perquè aquest, tal com s'ha organitzat, és un dels majors mals administratius. I això no és així, ni molt menys.

El senyor ESPADA li contesta freqüentment.

El ministre de FINANCES també li contesta, i diu que sense cap fonament s'ha creat fora de la Cambra un ambient de recel al voltant d'aquest article entre els funcionaris públics. Contra aquests no hi va res, sinó contra els abusos ministerials. Precisament el cos general d'Hisenda ha sofert els efectes de les excepcions que s'han fet en l'amortització i contra això van aquest dos articles, per tal que es restableixi l'equitat.

Amb el pretext de la creació de nous organismes s'han fet transferències, que si no fos per la bona fe i bona intenció amb que es realitzaren, significarien qualcosa més que una responsabilitat administrativa. Doncs bé, aquests articles tendeixen a vedar per la purezza de la llei de Comptabilitat, i per això se'ls ha afectat una responsabilitat del ministre que ordeni el crèdit.

El senyor IRADIER li contesta, i rectifiquen tots dos.

El senyor SALA intervé per a impugnar també aquest article.

Considera que és molt més greu l'augment de les tarifes ferroviaries que l'augment de les dues dècimes de la contribució.

Insisteix en què els funcionaris no tenen res a temer.

El senyor Serradell retira l'esmena.

S'aproven els restants articles del dictamen.

Acte seguit s'apropa definitivament

el projecte de llei i algunes diputacions exclaven: — Que sigui l'enhorabona!

S'ajexca la sessió a un quart de nou.

ROBATORI

Madrid, 30. 9'15 nit.

Segons cablegrama rebut a Madrid, Dolors Membrives i Jacint Benavente, en obrir llur equipatge en el vaixell d'estat, una nova reunio d'oficials del general Berenguer, i notaren que durant el viatge de Madrid a Lisboa els havien robat algunes bagatxes.

El despatx afegeix que els manquen robes i objectes per valor d'unes 50,000 pessetes.

PER ALS SOLDATS FERITS

La subscripció oberta per la Reina d'España Victòria, a favor dels hospitals de la Creu Roja puja a 6.280,410 pessetes.

EL GOVERN I L'ALT COMISSARI

Madrid, 30. 10'30 nit.

Página Musical de LA VEU

31 de març
de 1922

55

es meves impressions de Barcelona

El mestre Koussevitzky, hoste il·lustrat de Barcelona durant aquests dies, ha tingut la gentilesa de fer arribar uns a nosaltres unes breus i interessants impressions de la seva primera estada a la nostra ciutat. Ho hem fet amb elles aquestes pàgines, i remerciant al gran artista rus, solament per la profunda admiració que cap sentir per les nostres obres, sino també per la seva tan estimable i valiosa col·laboració en els nostres tasques.

SERGE KOUSSEVITZKY

Vers la «Lliga Nacional d'Associacions de Música».

En venir per primera vegada a Espanya, les meves idees sobre l'art musical d'aquest país i sobre els gustos musicals del públic espanyol no en pas ben clares. Nosaltres, els nous, com gairebé tots els europeus, sabem de la música espanyola i no allo que es solament un feit de l'art musical nacional d'aquest país, que, no obstant, ha influenciat sempre i continua influent fins ara els compositors europeus. Però els músics russos comprenen bé que aquesta música «española», que coneixiem només per les obres sobre «temes espanyols», restava en llunyania de l'art nacional d'Espanya, com resten llunyanes les composicions sobre «temes russos», dels compositors alemanys, de la veritable llengua nacional russa.

Però que es refereix a la música d'altre sahimi només que el teatre d'opera, a Espanya, estava sota la influència dels «veristes» italians i no hi havia altra cosa.

Quin no fou, doncs, el meu asto-ment quan, en arribar a Barcelona, aquest centre musical d'Espanya i Catalunya, hi he trobat unes tant admirables organitzacions musicals: teatre de l'òpera «Liceu», que, gràcies a l'energia i al gust del seu director, senyor Mestres, ha donat en transcurs d'un any un repertori interessant i més ric que no porta quin gran teatre d'Europa, en un públic, no solament musical, sinó també impresionable, i tan pausat i tan ben disposat al rebreixement que anima extraordinàriament als artistes amb el seu entusiasme.

Però la més interessant institució musical que jo he conegut a Barcelona, i res de semblant hi ha a Europa, que amb ella pugui ésser comparada, és sense cap dubte la institució coral «Orfeó Català», la qual m'ha deixat una impressió inoblidable. La Russia és celebrada a Europa els seus cors i, per a un músic rus, un cor ben organitzat no ofereix gairem un rar espectacle; no obstant, el cor «Orfeó Català» em sembla ésser qualche cosa d'exclusivament remarcable. Je no hauria creut mai possible, abans, que un cor pogués assolir, amb les seves executions, uns talis efectes, purament orquestrals. Indubiablement es degut aquest resultat tan remarcable a l'incomparable director de l'«Orfeó Català», el mestre Lluís Millet, que amb el seu art arriba a la perfecció i fins del qual no té pas parió.

El programa del concert de l'«Orfeó Català», al qual jo vaig assistir, era exclusivament dedicat a les obres del mestre Nicolau, de qui vull parlar encara que sigui breument. El punt de partida de l'obra creadora del mestre Nicolau és la cançó popular de Catalunya, i és meravellosa pel seu ritme, captivadora per la seva simplicitat severa i la llindadesa de les seves harmonies, i revestida tota ella de la forma poètica d'una llegenda catòlica, també d'una noble i severa bellesa.

El mestre Nicolau, en la seva obra creadora segueix el camí indicat per la cançó popular, i ell no cerca emballar la aquesta cançó popular ni arreglar-la segons el gust de l'art europeu; ell procura tot al contrari, i és, no arrancar-la de la seva terra nadiua.

És en això que consisteix precisament el secret de la bellesa d'aquestes obres meravelloses plenes de forma i de vida.

Em plau ami, com a músic rus que so, el poder constatar aquesta tendència dins de la música catalana, aquest desig del compositor de pendre el camí indicat per a l'art nacional popular. Es el camí escollit pels millors compositors russos, pel nostre

genial Mussorsky, la música del qual comença no solament a ésser apreciada en la seva justa valor, sinó que sense cap dubte designarà el veritable camí vers el qual deu induir-se l'art creador, en les novelles generacions dels compositors europeus.

SERGE KOUSSEVITZKY

que li correspon musicalment. Es precis, doncs, no deixar perdre el nostre moment oportunitissim. Cal que tots els que tinguen una mica de responsabilitat l'avalorin ben bé i justament, posant els ulls en el possible esdevenidor de la nostra terra, dins aquest aspecte. Es precis que aquest instant no s'envaeixi, sinó que s'aprofici per a provocar l'abracada que ligui tots els pobles nostres que van unit-se espiritualment, i que tots plegats cridem als altres pobles que encara no han vingut a donar-nos les mans. Cal fer una obra en la qual tots i cadascun hi siguem cooperadors i responsables, acoblant tots els esforços per treure'n el màxim profit en benefici de tots. I és temps encara perquè totes aquestes altres ciutats germanes nostres acudin a enfortir aquesta unió i obtenir el seu lloc dins d'ella.

Com és indispensabile que en emprendre's el camí ens veiem, no solament voltats, sinó guiat i protegits per tots aquells que són guiares de la vida musical de la nostra terra, dels quals, per la seva història i el seu amor a la música i a Catalunya, pot amplement confiar-se.

Si Catalunya vol, pot intentar-se aquesta empresa amb esperances de triomfar. I no hem vist mai com de la nostra gent resti ningú amb els braços plegats en els moments que s'han necessitat més oberts que mai.

FRANCESC DE P. TRABAL

Bibliografia

F. Chopin. Canciones. Adaptación castellana y catalana del texto original polaco, por Pablo J. Riera y Soler. - Iberia Musical. Barcelona.

Es el segon aplec de «lieder» publicat per la casa Iberia Musical. Conté tres cançons del gran mestre polonès: «El Missatger», «Vot de donzell» i «Plany».

Les cançons, per a cant i piano, de Frederic Chopin, no són pas, certament, obres cabdals del ben original compositor. Però cal coneixer-les. Aquesta primera sèrie ha d'essèr, doncs, ben rebuda i agrada. I cal desitjar que es publiquin les altres cançons de Chopin. Les que En Fontana, volem dir, aconseguí reunir.

La traducció castellana i catalana de les cançons que ens ocupen ha estat feta amb delicada cura pel conegut traductor En Pau J. Riera.

L. Népoty. E. Rabaud. «Maruf». Traducció adaptada a la música, de Joaquim Pena.

Caj agrair a En Joaquim Pena la seva tasca, certament meritòria i delicada, de traduir al català algunes de les obres cabdals dels grans mestres del lied o del Teatre. Ultra les obres de Ricard Wagner, les cançons de Beethoven, Schubert, Schumann i Gabriel Fauré, «El drama wagnerià», d'H. S. Ciampi; «Salomé», d'Oscar Wilde; «Elektra», d'Hug Hofmannthal, etcetera. En Joaquim Pena ha publicat ja les traduccions de «Ilusia», de G. Charpentier; «El foraster», de Vicens d'Indy; «Terra baixa», d'Eugenio d'Albert; «Salomé», de Ricard Strauss; «El fill prodigi», de Claudi Debussy; «Boris Godunow», de Mussorgski, i ara ens ofereix una traducció eurosa, i aplicada a la música (com les altres traduccions catalanes, de les produccions que hem esmentat), del «Maruf», de L. Népoty i del mestre Rabaud. Aquesta traducció és oportuníssima, ja que el senyor emprasset del nostre Gran Teatre del Liceu promet ofrir-nos l'obra bellissima de l'actual director del Conservatori de París, en començar la propera temporada. Tots els nostres aficionats agrairan, doncs, certament, a En Joaquim Pena la seva darrera i ben notable traducció. La lectura d'aquests sugessius episodis de «Les mil i una nits» esdevé indispensable per a poder comprendre i ben sentir tota la mafília i tot l'espiritu escampats arreu de la ben graciosa i ben sabrosa partitura del mestre Rabaud.

La nova traducció d'En Joaquim Pena és, doncs, — repetim-ho — ben oportuna.

F. B.

Festa de la Música Catalana

CONCURS IX — ANY 1921

Composicions rebudes del 30 de novembre de 1921 al 28 de febrer de 1922

(Darrer terme d'admissió)

79. Col·lecció de tres marxes catalanes: «Catalunya vella», «Cant dels pastors» i «Colònies escolars», instrumentades per a gran banda. Lema: «El meu gra».

80. «La Pastoreta». Marxa-glossa per a banda. Lema: «De la deu popular».

81. «Penedès». Marxa catalana per a banda. Lema: «De la deu popular».

82. Recull de tres marxes catalanes per a gran banda: «Del Montseny al Canigó», «La Mare de Déu» i «Sant Magí». Lema: «Parodiant».

83. Tres marxes catalanes sobre motius populars per a gran banda. Lema: «Pomell de flors boscanes».

84. «L'heren Riera». Ppmet simfònic popular per a gran orquestra. Lema: «Catalanesca».

Noticiari

En Pau Casals ha tocat a Nova York amb un èxit extraordinari.

El mestre Arbós acaba de dirigir, en un dels seus concerts de Madrid, el Poema Simfònic «Los ojos verdes», del compositor català Joaquim Zamaicoa. L'esmentada producció fou premiada, com ja es recordava, en un important concurs efectuat a Sant Sebastià l'any 1920. Junts amb el mestre Zamaicoa, foren premiats els mestres Turina i Conrat del Campo.

Parlant del Poema d'En Joaquim Zamaicoa, heu's aquí el que escriu, entre altres coses, el crític de «El Liberal»:

«Notase en Zamaicoa, desde luego, que posee un rico temperamento apasionado, que ha estudiado con fundamento la técnica actual y que sus pre-creencias estéticas son las que, arrancando de Liszt y Berlioz, llegan a Ricardo Straus en su última evolución progresiva. Si en la primera parte de su poema se nota cierta influencia de la escuela impresionista, muy pronto, al hablar el compositor con espontaneidad su propio lenguaje echamos de ver que sus mayores simpatías están de parte de los románticos. El público salió de la aparición de este nuevo y excelente compositor...»

Els diaris de Madrid «El Sol», «El Debate», «La Correspondencia de España», «A B C», «La Tribuna», etc., parlen també amb grans elogis de la interessant producció del mestre Zamaicoa.

Fem constar amb gust el nou èxit del ben notable compositor català.

S'ha celebrat al Saló del Consistori, de Terrassa, la primera de les sessions dedicades a la Història de la Música, organitzades per l'Escola Municipal de Música de la dita ciutat. La esmentada sessió anà a càrrec del cultíssim violinista N'Enric Roig, el qual parla de «El gust italià en els segles XVI i XVII». N'Enric Roig emetyp shrdn uddra XVII. N'Enric Roig, acompañat pel pianista En Juil Esteban, executà, demés, belles sonates de Corelli, Vivaldi, i Tartini. El pianista Jaume Quintana interpretà, fora de programa, una Sonata de Scarlatti.

Es agrados de constatar que arreu de Catalunya s'organitzen concerts. Arreu van creant-se importants i ben simpatiques associacions. Ens assabentem ara que el passat diumenge la distingida pianista Na Cándida Cerdà donà un interessant recital a Vich, contractada per la Societat Vigatana de Concert. Tocà pàgines de Chopin, Schumann, Wagner-Liszt, Debussy i Albeniz.

L'èxit fou gros.

Havem rebut el programa de l'important Curs d'interpretació per a artistes, organitzat enguany per l'Escola Normal de Música, de Paris.

Heu's el aquí:

Curs Alfred Cartot: dies 2, 5, 9, 12, 16, 19, 23, 26 i 30 de març i 2 de juny. Tema estudiat: La música amb

programa o de caràcter suggestiu.

Curs Wanda Landowska: dies 17, 20, 22, 24 i 27 de juny i primer de juliol. Obres que seran estudiades: J. S. Bach: Preludis i fugues del «Clavicín bien tempéré». Suites angleses. Suites franceses. Paritas. W. Mozart: Sonates en la menor, en re major (dos pianos). Rondo en la menor, número 3.

Curs Blanca Selva: dies 25 i 28 d'abril, i 2, 5, 9 i 12 de maig. Aquest curs serà dedicat a la moderna literatura pianística i s'interpretaran produccions de César Franck, Gabriel Fauré, Vicens d'Indy, Alexis de Castillon, René Castéra, Guy Ropartz, Roger Ducasse, Désodat de Séverac, Claudi Debussy, Maurice Ravel, Isaac Albeniz, Enric Granados, etc.

Curs Croiza: dies 6, 13, 20 i 27 de juny.

Curs Reynaldo Hahn (art líric): mes de maig.

Curs Jacques Thibaud (interpretació tècnica): del dia 2 al dia 20 de maig.

Curs Pau Casals (interpretació i tècnica): del dia 10 al dia 20 de juny.

Curs Marcel Dupré: dies 8, 10, 15, 17, 22 i 24 de juny.

Budapest és una de les ciutats musicalment més活ives. Ultra el Teatre Reial d'Òpera, compta amb una magnífica Teatre Municipal (òpera popular) i diferents orquestras i ensembles corals (Societat Filharmònica, Orquestra Simfònica, etc.). Els mestres Kerner i Dohnányi dirigixen els concerts de la Societat Filharmònica. Heu's aquí les obres que la susdita entitat ha ofert enguany per primera vegada: «Les quatre fons de Roma», Respighi: «Dos quadros característicos», Toldig: Preludi, Scherzo, Intermezzo; «Marxa funerària», Bela Bartók (un músic moderníssim); Nit transfigurada, Arnold Schönberg.

Dirigeix l'Orquestra Simfònica el mestre Abrany. Els concerts d'aquesta entitat són netament populars.

Entre les societats que es dediquen especialment a l'art coral, a Budapest, cal citar l'Associació coral i els Chors Palestrina. Totes tenen llur pròpia orquestra per tal de poder interpretar les grans produccions.

Darrerament s'han executat a Budapest, sota la direcció del mestre Lichtenberg, «Les Estacions», de Haydn.

Ricard Strauss ha acabat la seva tournée als Estats Units. Ha dirigit 40 concerts i ha guanyat 50.000 dòlars.

La coneguda cantatriu Lluïsa Teatrallini acaba de publicar les seves memòries.

S'ha estrenat, a Brunswick, una òpera còmica, «La nit de Sant Joan», del mestre R. Hartung.

La vídua del compositor Max Reger ha ofert els manuscrits del conegut mestre a la Biblioteca de Munic.

Festivals musicals a Alemanya: Del 29 d'abril al primer de maig, s'efectuarà a Dortmund un important festival Bach. Els mateixos dies tindrà lloc a Breslau, un festival Brahms. Un incendi ha desvirtuat el Teatre de Dessau. Mori en el suuèt incendi la cantatriu Lily Herking.

S'ha representat a Darmstadt, «Amphitryon», de Molière, amb música d'Hans Ebert.

L'Operatic Society, de Cambridge, ha ofert als aficionats la primera audició de «Les dues germanes de Bonorie», del mestre Cyril Rootham. El llibret (de Na Majority Fawcett), és una glossa d'un balada popular. Segons el «Musical Times», la música del mestre Rootham es rica i escaient. Apareix plena de ritmes i de melodies populars.

S'ha estrenat al Teatre Reial de Gant i amb el més gran èxit, l'evocació antiga per a cant i dansa, «Merai», del conegut compositor belga Lluïs Delune.

Han obtingut també un èxit franc en un dels darrers Concerts d'hivern que s'efectuen a Anvers, tres «llegendes mythologiques» per a orgue-sax del mestre Robert Herberig.

Esdeveniment editorial

Els clàssics grecs i llatins en català

ALTA CULTURA

La notícia de la imminent incorporació mèdicidada i completa de tots els clàssics grecs i llatins, traduïts al català directament de l'original per escriptors catalans de reconeguda solvència literària i científica, significa l'anunci d'un magnífic esdeveniment, la influència del qual pot ésser decisiva per a la cultura catalana.

Aquesta empresa constituirà el fet literari més transcendental que s'hagi produït en tot el Renaixement català. El reviscament de la personalitat catalana s'escaugue en ple romanticisme; el subjectivisme romàntic fou el més poderós revulsiu del nostre esperit nacional. Però justament perquè la reacció nacionalista tenia aquesta arrel sentimental i filosòfica, instantaneamente de primer antuvi es gira la vista envers els estiges de la nostra grandesa, cercant el punt d'inserció històrica prescindint del fet del Renaixement i de la seva vivificadora influència.

El Renaixement intenta el reviscament de tota l'antiguitat: les arts, les lletres, les ciències, la filosofia i fins les institucions.

El Renaixement s'esforça a treure de les creacions i especialment de les literatures antigues, els elements de la cultura general, els mitjans de formar els esperits, que d'alborens ençà són esdevinguts el fons comú de l'educació solidà entre els pobles de la nostra raça. Els moderns n'han tractat fecundes inspiracions per a lluir propies obres artístiques i literàries: la cultura antiga a partir d'aquest fet ha estat el confitapès que ha mantingut sempre aplomat l'esperit del món.

L'HORA DEL RENAIXEMENT

Per una lliat de datilatges històrics la nostra literatura no ha pogut gaudir d'aquest benefici lastre que l'hauria mantinguda en seguir equilibri malgrat tots els tronolls. A l'hora que la influència del Renaixement envaia la península Ibèrica, començava el minvant de la nostra personalitat política. Els esperits cultes que haurien pogut injectar a les nostres lletres la saba renovelladora, afrets pel miratge d'una grandesa que s'iniciava ponent enllà de les nostres fronteres, aportaven el polem d'or d'Itàlia terres endins d'Espanya, i mentre així es preparava l'eclosió d'una literatura abassegadora, a Catalunya emmudien postes i literats, deixant al poble humil la cura de conservar l'idioma. Allí, les universitats, els convents, els palauis, eren vergers proplics a totes les activitats literàries; una mena de frens de saber s'apoderà dels esperits, talment que es donà el cas que homes com el marqués de Dénia, a setanta anys compaginaren d'estudiar el llatí; en canvi a Catalunya, segons s'anava perdent l'àla vegada més aguda, fins oblidar la passada grandesa de les nostres lletres.

LA FUNDACIÓ BERNAT METGE

Catalunya, però, després d'aquest llarg eclipsi de la seva personalitat, s'ha recobrat definitivament, i se sent possedida d'un sagrat dolor de perfecció en tots els ordres, i s'adona que a la seva literatura li manca el modrenisme clàssic. I avui, amb la Fundació Bernat Metge, es disposa a realitzar aquesta obra espiritualment i patrilocànicament benfectora.

Fins ara s'havien fet treballs insòlits: tots, qui més qui menys, ens hem fet una cultura clàssica valent-nos de traduccions i edicions estrangeres, les quals, posser enés que acostar-nos als clàssics, ens n'allunyaven, donades les dificultats i els descoloriments que forçosament havien d'ocasionar-se amb la intervenció de tants intermediaris entre l'original i el lector català.

Un dels objectius d'aquesta benèfica empresa és salvavir tots aquests obstacles, posant les obres clàssiques de l'antiguitat a l'abast de la intel·ligència i de la sensibilitat catalana, mitjançant traduccions directes en el nostre idioma, solidament autoritzades i curosament controlades, publicades segons un pla racionalment ordenat, per tal que l'edició formi un cos, i que a la unitat

espiritual del contingut corresponguin una qualitat material.

MAGNITUD DE L'EMPRESA

Cal només tenir un concepte rudimentari de la literatura antiga per a comprendre la vastedat d'aquest propòsit, i hebre element de la perséverància, de l'entusiasme i del seny que la seva realització exigeix darréu que en tinguin la responsabilitat i l'honor de la direcció.

Ningú millor que el que positivament es l'ànima d'aquest projecte per donar-nos detalls interessants respecte del pla estableert i el criteri orientador d'aquesta magna sèrie de publicacions. Per això ens dirigim al nostre bon amic, el notable escriptor En Joan Estelrich, a la intel·ligència i laboriositat del qual atja compta aquesta missió tan delicada, perquè ens il·lustra respecte d'aquestes interessants particulars.

L'Estelrich, amb la seva calida abundància verbal, tan suggestiva, ens parla llargament i amb intim entusiasme de l'empresa que se li ha encomanat. Una deta: No cerquem la restauració de les idees antigues, sinó la preservació contra les il·lusions modernes; l'humanisme com a gust i estudi de les valors starmes. Aquesta edició és tant més necessària ja que els clàssics no són per llegir a les biblioteques públiques a sis Ateneus, sinó tranquil·lament, en el silenci de la pròpia cambra d'estudi, per l'emoció dels grans autors res escau tant com la calma i la intimitat. Però nosaltres —afegia— no volem suscitar solament un plaer futgitiu o facilitar models per a la imitació. No; volem que al costat de l'humanista vingui el filòsof, que després de l'interès artístic o literari vingui l'interès científic; que les nostres edicions siguin el punt de partida per a recerques extenses sobre la llengua, la literatura, la filosofia, les institucions, la vida pública i familiar de la grecia i del romà. Aquesta edició són el complement necessari per a penetrar dans la intimitat d'un Plat, de Cicero, de Plutarco i de Seneo, de la mateixa manera que val l'arqueologia per a possuir plenament la història de l'art antic. Així —completa— el seu peneament, el nostre amic —nosaltres allarguem el sentit donat comunament a la denominació de clàssics, incloent a la sèrie de publicacions els principals autors cristians dels primers segles. Gregori de Naciànci, Joan Crisostom, possem per cas, no figuram dignament al costat dels grans oradors pagans? De Lactanci no s'ha dit amb justícia, que era el Cicero cristian? Les Confessions de Sant Agustí, les Poésies de Prudenci, els himnes de Sant Ambròs, no són veritable obres literàries, per ventura?

METODE CRÍTIC DE LES EDICIONS

En pregunter-li concretament respecte el criteri que orientaria aquestes aportacions ens diugué: — Paul Mason ha dit que no hi ha res tan subjectiu com una edició; nosaltres, però, les volen ben objectives; el text d'un autor no pot abandonar-se a l'esperit particular de tal o tal comentarista. Ens proposem d'usar la sobrietat i la seguretat del mètode crític que fou en altre temps, i ha estat sempre, una de les característiques més belles del geni llatí. Es precurrà, amb la màxima aproximació, redonar el text a la seva llíngua genuina. Per això s'anirà a les fonts més sistemàtiques: l'adopció d'un text suportarà la seva comprensió perfecta. Les decisions s'autoritzaran en la tria assegurada entre les conjectures més probables, i no s'alterarà res per això o arbitràriament. Es prescindirà, doncs, dels fragments isolats, de les obres apòcrifas i de les mèrits tècniques, acceptant-se només aquells fragments que encloguin un sentit complet.

En general, i majoritàriament al principi, es donarà preferència a les grans obres intactes i plenes de vida. Tot i essent elementals aquestes edicions, poseiran certa autoritat científica, i com que no es destinen exclusivament als savis, sinó a la generalitat dels estudiants i lectors, resultaran suficients, encara que no siguin pròpiament crítiques ni feixugament

studites. Cal tenir present que l'objecte és facilitar la lectura de les grans obres clàssiques. El que es farà serà incorporar-hi tacitament l'obra dels crítics anteriora, com un resum; però el text que es resultarà i la traducció que així sonamenterà no hauran de donar sistematicament només que un sentit a cada passegatge.

EL SENTIT DE LES TRADUCCIONS

— Així, doncs, les traduccions...?

— Les nostres traduccions hauran de servir per a facilitar la intel·ligència del text antic, permetent alhora als que no poden anar directament a l'original, d'entreveure i sentir això que constitueix avui encara l'avor frescor i l'auranci tant com sigui possible. En això, no obstant, les aparençances habitualment sempre van més lluny que la realitat. Però hem de fer tot el que estigui a la nostra mida per a donar-nos la sensació que ens atanem materialment a l'autor, imaginant-nos que ens possem en el seu lloc, condicte units per a comprender. Perquè no basta substituir simplement un text antic per un de català que ens apropia, com si aquest fos l'unic, sinó que cal que el text català ens doni una idea, la més exacta possible, del que és el text antic. Seient així, amb un gran esforç, es pot distressar relativament l'efecte de les equivalències insuficients i de la diversitat de significació dels mots entre les llengües antigues i la nostra moderna. Hem de posar el màxim interès que les nostres traduccions no s'allunyen del text i es garin, en lloc d'acompanyar. L'ideal en aquest sentit és que mitjançant la traducció, arribem a pensar exactament el que pensava l'autor antic, altrettant es molt distill comprehendre i malgrat sentir plenament el que podria fer-nos sentir.

Després d'una petita pausa, el nostre amic reprendrà la seva explicació, aclarint el seu pensament amb aquestes paraules: — Per necessitat, el traductor ha d'ajudar als lectors a comprendre, demostrant, però, que ell ha comprès primer. Així, posera, no per cada mot, sinó per cada expressió, l'equivalent català més pròxim, de manera que en conjunt la traducció resulti com una mètoda de comentari seguit. Es sabem que els poetes grecs i grecs són problematament intraduïbles, sobretot a les llengües modernes, ja academitzades i rígides. La nostra però, es troba en un cert estat de maleabilitat inicial que li permet d'acostar-se a una llengua com la dels poetes grecs, a voltes altívola i a voltes familiar, riublera d'imatges, desdanyosa de l'encarcarament sintàctic, rica de neologismes avulsa d'impropietats genials. En aquest sentit, el català té un coeficient d'adaptabilitat superior a la prosa francesa moderna. El que no podrà obtenir-se, en canvi, amb la nostra prosa moderna, és la varietat expressiva dels ritmes lírics, also preseguint de primer any de l'anci, ja es va per sempre, de la mètrica i de la dansa. En aquest punt caldrà que el lector aprofunda la seva facultat imaginativa, perquè a través de les nostres traduccions enllavis i es presenti les colors del model antic.

LA TÀCIA DEL TRADUCTOR

— Tàcia àrdua i plena de responsabilitat per al traductor.

— Certament —ens replica l'Estelrich— L'acomodació dels autors antics al català modern és una obra magna per als nostres literats i filòlegs. Però trobant-se el català en plena replasmació com a instrument literari, poseint encara l'acutat dels origens, el traductor gaudirà d'una matèria més docil de la que tindria havent de manejar qualsevol altre llengua cristal·litzada del tot. Aquesta major liberalitat vol dir, però, major responsabilitat, per no caure en el perill de forjar un instrument arbitrari, tota vagada que no dispose d'una tradició literària i ha de moure's sense el control d'una severa vigilància académica. Per això convindrà que el traductor s'inspiri en la llengua viva i corrent, assimilant-se les idees de l'autor antic a base del català d'avui, utilitzant els arcaïsmes i els nòelogismes, solament en casos imprescindibles, o quan la necessitat justifi-

fi la rehabilitació d'una expressió desueta. Per a donar totes les garanties imaginables a la tasca dels traductors, aquests seràs somes a la competència de les nostres autoritats màximes en literatura i filologia, les quals faran la revisió definitiva del text català, amb la qual cosa, podrem obtenir la màxima equivalència, sense l'enfarèc d'una eruditio atulada, que molt sovint converteix el llibre en un company indesitjable.

EL PLA GENERAL DE LES PUBLICACIONS

— I el pla general de les publicacions?

— Es començarà per dues grans col·leccions: grega i llatina. Després esculpiran altres dues col·leccions: una de les obres cébals de la literatura oriental; l'altra de les obres d'autors de les literatures modernes. El tipus de les edicions serà un text, acompanyat d'introducció i comentari general, amb la traducció catalana davant del text. També s'editarà la traducció separatament del text, i possiblement també el text tot sol, per a us dels professors i alumnes de totes les universitats hispano-americanes, obligat a servir-se a l'aula d'edicions angleses, franceses o alemanyes. Alguns es capitalitzaran. Actualment aquesta empresa editorial donarà per primera vegada als països hispanic una edició completa d'Homer, en el text original. Això constitueix una nova prova de la capitalitat editorial de Barcelona, entre tots els països hispano-americans. De primer es publicaran texts veritablement clàssics i principals, després vindran els d'ordre secundari, preseguint dels d'ordre inferior o purament tècnics o científics. Plato, per exemple, hi serà tot. Aristòtil, però, en la primera tria només hi serà amb el seu tractat principal. Pel que toca a les obres científiques, solament hi figuraran en el cas que es vulgués editar una col·lecció complementària. Les traduccions, tant de vers com de prosa, seran en prosa literal. No entra en el nostre pla les traduccions poètiques ni tampoc els comentaris extensos ni els estudis filològics detallats. Això, que podrà constituir un complement a la publicació, es deixa com una perspectiva: la realització de la qual creiem que avui seria prematura a Catalunya.

LA DISPOSICIÓ DELS VOLUMS

— La disposició dels volums, com sera?

— Eis imaginem així: Introducció i comentari general (l'autor, el seu temps, les seves obres, el seu gènere literari); aquest comentari només arriba en el primer volum de cada autor. Com exemple: filosofia de Socrates, com a prefaci a Platò; Teatre grec, com a prefaci d'Aristofàn, etc. Se governament, exposició o resum (lletres petites), de cada obra o fragment. Respecte de l'ordre formal hem resolt el següent: A la dreta, el text original amb notes brevíssimes de les variantes decisives; davant per davant, a l'esquerra, la traducció catalana amb notes breus sobre els passatges que calguin. La numeració es-

ra la mateixa a les dues pàgines caràrees. Al final de cada autor (o més volum) un index general, i en certs casos apèndix, estudis i comentaris especials, llista de nous episodis, glosari, incipits dels poemes, etcetera. Els volums, una amb altres

— A quina raó obedeix aquesta direcció?

— Semblantament. El comentari preminarà i exp ositius per objecte de minar idea completa del text, esclarir les possibles obscuritats i treure els ensenyaments que conté. L'ideal es una comprensió segura i fina del text. Els comentaris consistiran en resums històrics sobre el text, l'autor, la data, el contingut de l'obra, títol i temes, el tipus de les obres exposats, origens, etcetera, i per a alguns autors un comentari geogràfic. Altament també s'hi faran remarques literàries, més o menys coordinades els uns amb els altres.

ELS COL·LABORADORS

— Les col·laboracions?

— Completen amb la de tots la personalitat literària i filològica catalana i il·lustres i emblemàtics de Catalunya. Hi ha feina llarga per a tota. Pensau que la col·lecció completa sumaria 100 volums. Hi ha tasca per a molts més. Per de moment podem anunciar en el seu lloc Llorenç Riber traductor de Platò; En Gabriel Alomar, Hispanista; En Lluís Carreras, Epòca; En Lluís Segala, l'Il·lustració; En Nicolau d'Oliver, Menandre; En Joaquim Balcells, Llengua; En J. M. Sagarra, Catull; En Ferran, Tacit, etc., completant la colla amb obres de Teatre, Oratori, Poesia, Història i altres, la traducció de les quals s'encomanaran a nous prestigiosos literaris de tota la terra.

La revisió dels textos i de les traduccions anirà a càrrec dels següents: Llorenç Segala i J. Balcells, professors de la Universitat; En Lluís Nicolau d'Oliver, En Pompeu Fabra i En Gabriel Alomar, de l'Institut; G. Divers, bawers, del Seminari de Psicologia, el canonge Llobeta.

Aquestes manifestacions del nostre amic Estelrich estalvia els comentaris. La publicació d'un cos editorial de la valira i de la magnitud del que s'anuncia, unic en la història bibliogràfica espanyola, al qual aporten el seu entusiasme i la seva cooperació els nostres directius polítics i les més significatives personalitats del nostre món intel·lectual. La «Crònica» demosta la immunitat de la plena tradició espanyola de Catalunya; la realització d'aquesta empresa ens classificarà en lloc eminent en el moviment literari del món i ens donarà dret a la intimitat de les cultures modernes més elevades.

C. GARRÉVILA

bles per a portar a efecte tan alts fins, està constituit en la següent forma:

President: doctor Adolf Palomar de la Torre; vice-president primer, doctor En Frederic Alvarez Gilarranz; vice-president segon, doctor Antoni Vilanova Bruch; secretari, don Francesc Alvarez Cerdà; vice-secretari, don Josep Marcos Pimental; tresorer, don Antoni Vilanova Carbonell; vice-tresorer, Francesc Bartolomé del Pi; comptador, don Julián de la Capdevila; director del magatzem, don Salvador Gordo; vocals, don Ramon Grau Noguero, don Prudencio Puyo, don Ramon Olivella i don Felip Chassignet.

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bàs tracte articles o notes suplicades la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne el més petit d'avaluar degudament els originals).

NOTICIES DE L'ESTRANGER

fons del desacord franco-anglès

Els diaris de Londres i de París han publicat i comentat suars documents diplomàtics de l'any 1919, relatius a les condicions de que havien d'imposar-se a Alemanya. Malgrat de tractar-se de documents d'ara fa tres anys, els documents al·judits conserven tot l'interès i tota l'actualitat. Es tracta, en efecte, de l'oposició bàsica entre dues polítiques, la francesa i la britànica, davant l'Alemanya vençuda.

En el mes de març de l'any 1919, Mr. Lloyd George remeté a monsieur Clemenceau una Memòria en la qual exposava els seus punts de vista respecte a les condicions de pau. El primer ministre anglès indicava particularment que calia fer-los concessions en la gestió de les noves fronteres que havien d'assenyalar-se a Alemanya.

La contesta de M. Clemenceau a la Memòria de Mr. Lloyd George travava amb una propòsit insuperable la divergència fonamental d'orientacions. El cap del Govern francès feia remarcar que Anglaterra havia imposat condicions duríssimes i inflexibles a Alemanya en allò que interessa directament a la puixança britànica. Havía prioritzat Alemanya de totes les seves colònies. Havía exigit el llurament tota la flota de guerra d'Alemanya. Havía exigit així mateix el llurament d'una gran part de la flota comercial. Havía exigit la indústria alemanya dels mercats exteriors. En tot això el Govern anglès no havia admés conessions ni transaccions.

Al contrari, en tractar-se d'allò que interessa més especialment als pobles continentals, la Gran Bretanya es mostrava generosa. Volia fer conessions de caràcter territorial, a despeses de França, de Bèlgica, de Txecoslovàquia. I M. Clemenceau venia a preguntar a Mr. Lloyd George: «Per què no endolcius les condicions de pau respecte a les colònies, i a la marina de guerra i de comerç d'Alemanya?»

Aquesta oposició, no ja entre les concepcions polítiques dels dos governs, sinó entre els interessos primordials dels dos pobles, perdura encara, i és la causa profunda de les continues desavinences que perjudiquen les relacions entre els dos grans Estats de l'Europa occidental.

A. ROVIRA I VIRGILI

Exposició d'Art contemporani a Roma.

Roma, 30.—Des de primer d'octubre a últims del mes de novembre se celebrarà al nou museu de la «Vila» una Exposició internacional nomada «Creuada artística». Tardor de 22. Primavera de 1923.

Aquesta Exposició serà la primera manifestació internacional organitzada per la direcció del grup artístic «Clar Il·luna» i que es proposa donar a conèixer les obres més importants de tots els països contemporanis.

Roma, 30.—L'Exposició internacional «Creuada artística». Tardor de 1922. Primavera de 1923, organitzada com a espai, per la direcció del grup artístic «Clar Il·luna», acollirà totes les tendències sanes de la producció artística de cada nació.

Comprendrà dotze quadros i tres escultures per cada una de les nacions elegides: Espanya, França, Itàlia, Anglaterra i Alemanya.

També comprendrà quatre quadros un escultura, pel que toca a cada una de les següents nacions: Àustria, Hongria, Txecoslovàquia, Polònia, Dinamarca, Suècia, Noruega, Holanda, Bèlgica, Suïssa, Romania, Iugoslàvia i Grècia.

La «Creuada artística», que sortirà de Roma, passarà successivament per Madrid, Lisboa, París, Londres, Brussel·les, Amsterdam, Berlín, Copenhague, Cristiana, Estocòlm, Petrograd, Varsòvia, Praga, Viena, Budapest, Bucarest, Belgrad, Milà i Zuric. — Havas.

El Senat francès

París, 30.—A la sessió celebradaahir al Senat, en discutir-se el pressupost de despeses reintegrables, el ministre d'Hisenda, M. De Lasteyrie, diu que França no tenia interès en immiscuir-se a l'administració alemanya, però que jutjava indispensable que els aliats exercissin un control sobre determinats punts.

Aleshores Alemanya, afegeix el ministre, podrà pensar en l'emissió d'un emprést mitjà internacional amb el consentiment de les altres nacions i sense disminució del crèdit que França té sobre la dita nació, i així podria Alemanya fer un emprést mitjà interior com va fer França en 1871.

França, diu, està disposada a acceptar els lluraments en espècie a condició que aquests lluraments no arribin a constituir un perjudici per a la indústria francesa.

El ministre ha fet observar després que l'incompliment de les obligacions concretes per Alemanya és inevitable a França l'emissió d'un emprést mitjà per a

ren la frontera de l'Ulster per Bolcoo, fent presoners 15 guardarnes.

Altres grups de guerrillers irlandesos va fer descarrilar, prop de l'estació de Wellington, un tren de mercaderies, calant foc a nou vagons, els quals foren destruïts per les flames.

Els guerrillers destruïren altre tren de mercaderies cremant tot el material.

Alguns individus pertanyents a l'Església protestant han estat morts a trets de revòlver.

Tres subjectes, proveïts de revòlvers, entraren a un Banc, i, després de tancar el caixer, s'apoderaren de 7.000 lliures esterlines. — Havas.

Dublin, 30.—Un grup d'individus armats penetrà anit passada a la redacció i impremta del diari «Freemans», tancant al personal i destruint la maquinaria. Després els assaltants calaren foc al mobiliari.

Previnguts els bombers, pogueren extingir l'incendi, no es pogué, no obstant, evitar-se que els autors de l'agressió destruïssin uns retrats de Grifins i Collins que les flames havien rescatat. — Havas.

Carles d'Habsburg, greu

Paris, 30.—Telegrafien de Berlin al «Petit Parisien», amb data d'ahir, que, segons informes de Viena, s'ha rebut de Funchal la notícia que l'ex-emperador Carles està sofrint una pneumonía que posa en greu perill la seva existència.

Afegeix la notícia que el bisbe de Funchal ha administrat a l'ex-sobirà els darrers Sagraments. — Havas.

Lisboa, 29.—Segons un comunicat de Funchal, l'ex-emperador Carles es troba més alleujat en la seva malaltia. (Aquesta notícia és anterior a la del despàtch precedent.) — Havas.

Les víctimes de l'Església de Sant Gervasi

Paris, 30.—Com es recordarà, el dia del Divendres Sant de l'any 1918 i malgrat la mena d'armistici concertat entre els bel·ligerants, Alemanya envia els seus avions damunt París, i una bomba queia a l'església de Sant Gervasi durant uns oficis religiosos, causant nombroses víctimes.

Ahir fou inaugurat en la dita església un monument commemoratiu de l'esmentat esdeveniment, presidint l'acte el cardenal arquebisbe de París, l'esposa del president de la República, els ambaixadors dels Estats Units i Bèlgica i el ministre de Suïssa, i assistint-hi altres nombrosos personatges. — Havas.

Perídic assaltat a Dublín

Dublin, 30.—Un grup d'homes armats penetrà ahir a les oficines del «Freemans Journal», i després de fer sortir els funcionaris que hi treballaven, destruïren les màquines i calaren foc a l'edifici.

Aquest pogué ésser aviat extingit. — Havas.

Desinentint la insubordinació a l'exèrcit grec

Atenes, 30.—Als centres autoritzats es-declarà que són falsos els rumors que han circulat aquests dies relativament a l'acte del cardinal arquebisbe de París, l'esposa del president de la República, els ambaixadors dels Estats Units i Bèlgica i el ministre de Suïssa, i assistint-hi altres nombrosos personatges.

En canvi sembla un fet cert que les proposicions de les potències aliades, relatives a l'evacuació de l'Àsia Menor han produït gran efervescència a l'exèrcit hel·lènic. — Havas.

Basilica cremada al Canadà

Quebec, 30.—Un violent incendi ha destruït la Basílica de Santa Anna, de Besupre, molt cèlebre pels romatges que hi acudien tots els anys, no solament del país, sinó també de l'estrange.

Mercès a grans esforços s'ha pogut salvar intacta la imatge de Santa Anna, a la qual atribueixen els seus devots nombrosos miracles. — Havas.

Els delegats alemanys de la Conferència de Gènova

Paris, 30.—Comunicuen de Berlin al «Petit Parisien» que han quedat nomenats delegats alemanys per a la Conferència de Gènova els senyors Erklen, Estegerward i Wissal. — Havas.

La frontera entre Colòmbia i Venezuela

Bogotá, 30.—El ministre de Negocios estrangers ha declarat que la sentència arbitral dictada per Suïssa en el conflicte plantejat entre Colòmbia i Venezuela per qüestions de frontera, ha estat a favor de Colòmbia. — Havas.

El tractat de l'Extrem Orient

Washington, 30.—El Senat ha ratificat per 65 vots, sense cap reserva, el tractat referent a l'Extrem Orient. — Havas.

Resposta del Govern turc als aliats

Constantinoble, 30.—El Consell de ministres ha començat a redactar la seva contesta a la nota dels aliats.

Les solucions previstes per aquests referent a la Tràcia i als Estrets han produït penosa impressió en tots els centres turcs, i s'assegura que la Sublim Porta formularà objeccions contra aquestes solucions, demanant que siguin tornades a Turquia, Andrinòpolis i Callipoli. — Havas.

Delegats francesos a Gènova.

Paris, 30.—L'Agència Havas creu saber que la delegació francesa que ha d'assistir a la Conferència de Gènova, ultra els senyors Barthou i Colrat, comprenrà l'ambaixador de França a Roma senyor Barrere, el director comercial del ministeri de Negocios estrangers i un tècnic financier. — Havas.

Els grecs a l'Àsia

Atenes, 30.—Es desment el rumor segons el qual s'havien amotinat les tropes de l'Àsia Menor. — Havas.

La vaga dels ports italians

Roma, 30.—Segons «La Tribuna», les organitzacions obreres han circulat l'ordre de repredre el treball a tots els ports d'Itàlia. — Havas.

MAGNA ASSEMBLEA

DE LA PROPIETAT URBANA D'ESPANYA

La Cambra Oficial de la Propietat Urbana d'aquesta ciutat convoca a tots els propietaris d'aquest terme municipal a la grandiosa Assemblea de totes les Cambres i Associacions de propietaris d'Espanya que tindrà lloc a Barcelona durant els dies 3 i 4 del vinent abril de conformitat amb el següent

PROGRAMA

DIA 3, A LES DEU DEL MATI solemne obertura de l'Assemblea al Teatre Tívoli. A LES QUATRE DE LA TARDA, reunió de ponències als locals de la Cambra de la Propietat Urbana.

DIA 4, A LES DEU DEL MATI, aprovació dels dictàmens de les Ponències i de les conclusions que s'acordin. A LA UNA DE LA TARDA, banquet a l'Hotel Ritz que la Cambra d'aquesta ciutat oferirà als assembleistes. A la tarda, visita als principals monuments de la ciutat. A LES DEU DE LA NIT, funció de gala al Teatre Tívoli.

L'Assemblea, a jutjar per l'entusiasme que a tota Espanya ha despertat, revestirà excepcional importància, i per siixé cal que tots els propietaris d'aquesta Ciutat, donant un alt exemple d'unió i disciplina — que ha d'ésser observat pels representants de la Propietat Urbana de tot Espanya que durant alguns dies seran hostes de Barcelona — assisteixin tots als actes organitzats amb motiu de l'Assemblea perquè aquesta aconsegueixi el lluïment necessari i sigui de positius i beneficiosos resultats, extensius tant a la propietat com als altres sectors de la vida econòmica i social. — El president, Joan Pich. — El secretari, Andreu Gassó i Vidal.

Notes: Els propietaris de Barcelona que desitgin inscriure's als actes organitzats amb motiu de l'Assemblea i al banquet, hauran de sol·licitar de la Secretaria de la Cambra (Gran via Layetana i Magdalenes, 12, principal, d'onze a una del matí i de cinc a set de la tarda, abans del dia 30 del corrent), el carnet d'assembleista i el tiquet, prèvia presentació del rebut de quota corresponent a l'últim trimestre.

Les Companyies dels ferrocarrils d'Espanya han concedit bitllets a preu reduït, que s'expediran des del 29 de març al 2 d'abril i seran vàlids per a tornar del 4 al 14 d'abril, totes aquestes dates inclusiu.

Els més importants Hotels de Barcelona han concedit també preus especials als que acreditin ésser assembleistes.

El Senat americà i el desarmament naval

Washington, 30.—El Senat ha aprovat el decret regulant l'ús dels submarins i dels gasos asfixianta. — Havas.

Els soviets i Europa

Paris, 30.—Telegrafien de Moscou que Txixirin ha declarat que la delegació russa a la Conferència de Gènova defensarà els principis econòmics dels soviets, encara que podrà fer certes concessions al capitalisme estranger.

Txixirin ha anunciat demà que el reconeixement «de jure» del Govern dels soviets era condició indispensable per arribar a un acord amb els altres governs. — Havas.

La conferència dels ministres d'Irlanda i de l'Ulster amb els ministres anglesos.

Londres, 30.—Aquesta nit, s'ha acabat la Conferència celebrada pels ministres d'Irlanda i de l'Ulster amb els ministres anglesos.

Aquests últims han manifestat que s'ha arribat a un acord molt satisfactori. — Havas.

La delegació Alemanya a Gènova.

Berlin, 30.—La delegació alemanya que ha d'assistir a la Conferència de Gènova la formaran el ministre de Negocios estrangers, senyor Rathenau, i el seu secretari del mateix ministeri, senyor Simson.

Els ministres d'Economia pública i Reparacions aniran també a Gènova, però sempre que vagin els respectius ministres de França i Anglaterra. De no ésser així, aniran els seus secretaris dels dits Ministeris.

A més a més representaran a Gènova el Consell d'Economia i els Sindicats els senyors Erkelmann, Stengenwald i Denziedel. — Havas.

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Divendres, 31 de març de 1922

En Martínez Domingo, alcalde popular

PER ministeri de la llei acabaran demà la meitat dels regidors que integren el nostre Ajuntament, i, per tant, deixarà l'Alcaldia de Barcelona el senyor Martínez Domingo, voltat del prestigi que el portà, amb aquiescència general, a ocupar-la.

L'any 1917, amb motiu de l'Assemblea de Parlamentaris i dels incidents que a l'entorn d'ella sorgiren, el senyor Martínez Domingo s'anticipà al dilema d'haver de triar entre la fidelitat al poble i l'obediència al Poder Central, renunciant a l'Alcaldia de R. O. I d'aixòs ençà no hi ha hagut a Barcelona més alcaldes de R. O.

L'any 1918, el senyor Martínez Domingo fou elegit regidor, i al cap d'uns quants mesos enlairat, aquesta vegada per l'Ajuntament de Barcelona, a la cadira presidencial.

Durant l'exercici de tan alta magistratura, ha estat tothora espill de ciutadans, sostenint amb exemplar energia la dignitat del càrrec i de la ciutat, davant de tota mena d'autoritats i de contrafurs, i realitzant la seva complicada tasca quotidiana amb una amable escrupulositat.

Ni ha mancat a la seva labor l'episodi d'un intentat per a fer-la més remarcable. En ell no era colpit l'home sense enemics, sinó justament el patrici que personificava la ciutat i el seu esperit tradicional i generós.

En aquesta hora que el senyor Martínez Domingo deixa l'Alcaldia, tot Barcelona se'n dol i ret al seu primer ciutadà el tribut de la seva admiració i del seu agraiement.

Comissió d'Educació General

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

L'acció de l'Escola és i ha d'essèr, necessàriament, insuficient sempre; però ho és i ho ha d'essèr d'una manera singular en el nostre temps i en la nostra terra. D'aquesta manera començava N'Enric Prat de la Riba el preambul sobre creació de l'Institut d'Educació General.

I l'acció de la nostra Escola és insufficient per tal com sol produir-se sense l'esponaneitat ni l'eficàcia de la llengua pròpia. I, encara, l'acció de l'Escola és insufficient per tal com sol produir-se dintre el clos de una aula i a l'entorn d'unes poques disciplines elementals; i hauria d'actuar quan els homes en formació més han de menester d'aquella acció educativa, que és des d'aquell moment que les activitats i potències de l'home, començant d'essèr tal, esclaten i acutan amb tota la força.

Els aleshores que comença la vida de la lluita del treball que, si un home no vigila, l'aplaça i el guanya. I aleshores ve que l'home, sovint oblidat normes d'espiritu, valors i continguts morals, exemplars de ben viure i de recte obrar; i no sois això, ans també passa que en la mateixa vida física l'home esdevé indolent, rutinari, i, per tant, s'esmorzeix la seva valor espiritual.

I és que a aquest home, al poble, en general, li manquen estímuls, punts d'orientació, veus guiadores que fàcilment els menin i bellament.

Aquestes veus guiadores són les que primer antiviu es proposa d'escampar per tot Catalunya la Comissió d'Educació General de la Mancomunitat, mitjançant cursos generals i conferències que podran ser de moltes matèries: història, geografia, política (com a art de governament), higiene, urbanització, tradicions nacionals i altres temes encara.

D'aquesta manera anem a escometre la realització, en una part petita, del vastíssim pla de l'Institut d'Educació General, per anar de mica en mica vers algunes altres modestes realitzacions.

D'aquesta manera assajarem una difusió patriòtica, avivant en el poble el sentit de Catalunya en totes les manifestacions de la vida.

Es clar, doncs, que aquesta Comissió no potser repetir allò mateix que ja fan organismes propis; aquesta Comissió no va a fer tècnica, ni art, ni divulgació científica, pròpiament fols, sinó que pensa valer-se de tots

aquests temes i lliçons de coses, sempre amb el caire d'educació; presentant-ho com a estímuls de perfecció cívica, fomentadors d'ideals col·lectius i hàbils patriòtics.

Una tasca per l'estiu es dediquen a fer entitats similars, a Itàlia, a França, a Nord-Amèrica, a Anglaterra, a Alemanya, valent-se també de conferències il·lustrades per a escampar en altres països llevors i fent-meetings.

La Comissió d'Educació General ve, doncs, a oferir aquest servei, des d'ara, a tothom de Catalunya: Ajuntaments i Corporacions. Per a tothom s'ofereix i de tothom n'espera col·laboració.

Podeu adreçar-vos, si us plau, a l'esmentada Comissió d'Educació General, Palau de la Generalitat, Barcelona.

Teatre Català

La comissió organizadora de les veillades teatrals que amb tant d'èxit vénen celebrant-se al teatre de l'Orfeó Graciens als diumenges a la nit, té en preparació un escollit nombre d'obres per a ésser representades el mes entrant a l'esmentat estage: figurant en el programa, entre altres importants produccions, les següents:

«Terra baixa», «Mai es fa tard si el cor és jove», «La Tosca», «El misteri de la cambra groga» i «Hores d'amor i de tristesa». La primera serà «Terra baixa», anunciada per al diumenge dia 2, essent esperada amb desig, car en la seva interpretació s'hi distingeix molt la celebrada companyia catalana d'Art Dramàtic Claramunt-Adrià.

El diumenge vinent, a les deu del vespre, haurà lloc al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria la celebració d'una veillada teatral a càrrec de la companyia que dirigeix En Jaume Borràs, posant-se en escena «Batalla de Reines», d'En Pitarrà.

El quadro dramàtic de la J. N. «Pau Claris», que dirigeix el notable artista En Ramon Sagrera, posarà en escena el diumenge vinent el drama en tres actes d'En Josep Morató «Les arrels».

La funció començarà a un quart de cinc en punt de la tarda.

MA QUE ENS SIGUI CONSEGUDA
CIO, AMB UN SEGUÍ O UNA PI-
QUÍS, ENS PEREGRINAM LA PUBLI-
CA, AUTORIZZED LES NOTTES DE LES

Anotacions

De les revistes teatrals

IV

Altírat, pel que portem dit, ja es pot suposar que no compartim pas el criteri d'aquells que pontificaven a favor de la moralitat de les revistes. Encara que ni ells mateixos hi deuen creure. Fa fer tantes coses es nobisme!

L'atorgar a tota nua la categoria d'obra artística va essent tanmateix massa generalitzat. Pel fet mateix d'apareixer despoblada, una figura es troba coberta amb la capa de l'art. No cal examinar-la, no cal sospesar-ne la turpitud; el topic s'ha imposat, i contradir-lo dóna, sense dret a apel·lació, la patent d'ignorant.

Però no seguim argumentant i deixem ja parla al telègraf, que ahir ens arribava amb aquesta nova:

«Sevilla. — Al Teatre de San Fernando hi treballa Carme Tolosa, que exhibia les perles iluminoses.

Anit passada se celebra el seu benefici, i, com a atracció, anunciaven els cartells que s'exhibiria sense més roba d'abric que les perles.

El teatre s'omplí totalment, però la Carme Tolosa es presenta sense mantes solament fins a cert punt.

El públic es dóna per enganyat i demana que s'exhibisca tal i com prometien els cartells.

Es produi un gran escàndol.

La major part de les butaques foren romputes, el mateix que les bombetes.

El públic abandonà el local lentament, quan es va cansar de cridar i causar destroces, i fins intentà anar en manifestació al Govern civil per a formular la seva protesta.

L'incident motivà diverses detencions.

Com sap la majoria de gent, aquest número de les perles — i dit sigui, de pas, que com a truec, és, entre els del gènere, excellent — figura en la revista d'ara a Barcelona. Compteu, doncs, quina mena d'art ha d'ésser que someti els esperits, no al repòs definitiu de què ens parla el poeta, sinó en suficient tensió per a estellar cadires i cometre tota altra mena d'estropis!

Desenganyem-nos: mentre món s'gui món, la Venus de Milo serà una obra «moral» dins d'un Museu, però deixarà de ser-ho al punt que s'alci al mig d'una carretera.

BLAI

Les Idees i les Imatges

BESPOSTA

A UNA OBJECCIO POSSIBLE

«Els que creuen que és força la feblesa d'un Nietzsche, per exemple, és clar que no podran apreciar la força real que es desprèn del recent llibre de M. Francis Jammes, «Le Livre de Saint Joseph», que, durant nou dies consecutius, a guisa de novena, ens hem permès conèixer.

JOSEP MARIA JUNYOR

Els Pomells de Joventut

El dia 2 d'abril, a dos quarts de nou, es dirà una missa, amb Comunió general, a l'església de la Casa de Caritat amb motiu de la inauguració del Pomell de Joventut «Jove Catalunya».

Cròniques d'actualitat

Quan? Còm? On?

Aquesta em digué que Alexander pà a la conquesta de l'Asia, pòrta 30.000 homes.

Que Cèsar emprengué la conquesta de les Gàl·lies amb quatre legions, que, com a màxim, sumarien 40.000 soldats.

Que Clodoveu s'apoderà de les terres Gàl·lies, segles després, en una sola batalla, a la qual portà 10.000 homes.

Que els alarbs, amb llurs allaus berberiscos, conqueriren tota la península amb 12.000 homes, bastant al famós moro Muza tres anys per aixecar-se amb el sant i l'almoines a desgrat del malament que es portava amb la califa Tarick ben Zeyad per haver-se pres aquest la llibertat, no essent sinó caporal segon, d'aprendre la campanya sense el seu permís, per la qual cosa, en trobar amb ell a les portes de Toledo, creuà el riustre d'una xurriacada. Les gastraven els caps supremes de l'islamisme amb els subalterns inestables, un èdhuc sortint aquesta llurs empreses tan victorioses de l'esmentat Tarick ben Zeyad. Però que, amb tot i que aquest no havia obrat per ordre del Soldà, ni amb nenhuna amb ell, la seva llàstima Majorà, criada a Muza, i allà compaginant aquest a Damasc carregat de pressa amb els quals pensà guanyar-se seves simpaties i protecció, car ja sabut el molt codiciosos que havia matus monarques.

Que a Flandes mai no hi havia més enllà de 10.000 espanyoles plaçats i que cap dels exèrcits de Narváez s'arriva a aquesta xifra que Pizzaro emprengué la del Perú amb 135.

Que els portuguesos, afortunats i avassos i primers conqueridors del Marroc, amparen generalment l'esplendor i l'estrenyament dirigits, passant de 800 els que guanyaren Tetuan (en poques hores) ni de 1.000 els que primer caigueren damunt de Xexauen, ni arribant a aquesta cifra als que un dia atacaren a les portes de Marraquex, i, essent totes anys, formaren un dia en ordre de batalla a les portes de Tànger (a la platja on avui hi ha la sardinera francesa) sense que la garnició se trevis a recollir el desastre.

Que Lysutay vencé i somrié Beni-Shasen, que eren els més temibles dels rifians, en poques setmanes i amb 6 o 8.000 homes.

Que el mateix general no té, per un territori 20 vegades més extens i amb una població 10 vegades major, ni tan sols la meitat de les tropes que havia altre cop tenia al Rif.

• • •

Hi capiga o no, ara s'haurà d'estrenyer, car, segons acaba de lligar en diversos diaris, el nou ministre de la Guerra vol reforçar aquell exèrcit amb 25.000 homes més. Aquesta noticia em porta a parlar també avui del Marroc, per bé que sabem Déu i jo que tinc moltíssimes ganes de mudar de tema. Però, com abandonar-lo si ell persisteix a no abandonar-nos a nosaltres i el tenim perpètuament davant la vista com si el portés sempre assagut a la punta del nas?

Si el ministre, desenfetent-se temporalment de la guerra civil que acaba d'esclarir a l'entrada del metropolità madrileny, es decideix a rebre aquest nou contingent a les terres marroquines més o menys pertanyents a Espanya (protectorat no vol dir propietat), haurà posat dignament al més estupend capítol militar de la Història del món, perquè, o jo sé de la tal Història manys que qualsevol dels nostres més enlairats estadistes, o mal, d'ençà de la creació de l'home fins als nostres dies, s'empraren 195.000 soldats (170.000 x 25.000) per a apoderar-se d'una comarca de 25.000 quilòmetres quadrats, poblada per no gaire més de 400.000 habitants, dels quals són homes amb valiment, capaços d'empunyar les armes, uns 80.000 o poques 100.000 a tot estirar.

Recordo haver llegit, fa tres o quatre dies, que Abd-el-Krim va passar revista al seu exèrcit, resultant que comptava amb una host de 5.000 homes, i amb alguns canons i ametladores, i, comparant aquesta xifra amb la dels nostres, vaig sonriure lleument. Pensant amb la gant que deu tenir el Raisuli, vaig tornar a sonriure. Com que no hi ha en front nostre ni 15.000 fusells!

Arabat, en vaig posar a repassar la Història.

• • •

Per tot el qual quedo encara més sorprès i mediatibund que abans de repòs i em pragunto:

Per què?

Fins quant?

Quants?

Podrà Espanya pagar?

Perquè en el que no cal pensar que pagui el Rif, que no ho val ni venut (com he dit tanques vegades) tant l'hectarea.

Heu's aquí una sèrie de problemes que han fet caure ja diversos governs, i seguiran fent-los caure, sense que ningú pugui calcular quan, com i on acabarà l'enfonsada.

Gonçal de Reparaz

De Societat

cert, que promet resultar interessant per tots conceptes.

Per al dia 19 d'abril s'anuncia la boda de la senyoreta Maria del Pilar Vila i de Plaça, filla dels barons d'Almenar, amb don Francesc X. de Gargallo i de Azara.

FIVE

Es requisit indispensable que les notes que ens siguin trameses per a la publicació vinguin redactades en català i amb concisió periodística.

Generalitat

VISITES

Han visitat el senyor Puig i Cadafalch en el seu despatx de la Presidència de la Mancomunitat.

El professor de la Universitat de Harvard, Mr. Ford i la seva senyora, acompanyats del secretari general del Departament d'Ensenyament tècnic i professional, don Rafael Campañas.

El doctor Pijoan.

D. A. Borral i Nicolau. El president de la Cooperativa Popular Obrera.

Don Albert Bastardas.

Don Joan Alandí.

Els senyors Agall i Trigo, president i secretari, respectivament, de la Societat Barcelonina d'Amics de la Instrucció, per a invitar-lo a la solemne sessió inaugural del curs de 1922 de l'esmentada Societat, el qual se celebrarà avui, a les set de la tarda, al saló d'actes del Foment del Treball Nacional.

El diputat de la Mancomunitat don Rosend Pich i fill, per a invitar-lo al «cross country», que se celebrarà el pròxim diumenge al Masnou.

Els consellers de la Mancomunitat senyors Mias i Sol.

El doctor August Pi i Suñer per a remediar un programa del curs 1921-22 de l'Institut de Fisiologia. Les lliçons que es donaran durant el curs són les següents: «Les nostres investigacions sobre la sensibilitat específica del pneumogastric pulmonar; sis lliçons i quatre demonstracions experimentals pel doctor don August Pi i Suñer, els dies 3, 5, 8, 10, 12, 15, 17, 19, 21 i 24 de maig, a les sis de la tarda, a l'Institut de Fisiologia. — «Les teories antigues i actuals de la secreció renal; deu lliçons amb demostracions, pel doctor don J. M. Bellido, els dies 15, 17, 20, 22, 24, 27, 29 i 31 de març i 3 i 5 d'abril, a les sis de la tarda, a l'Institut de Fisiologia. — «Les funcions del Pallium cerebral; sis lliçons amb demostracions, pel doctor don Joan Negrín, els dies 21, 23, 25, 27 i 28 de juny, a l'hora que oportunitat s'anunciara, a l'Institut de Fisiologia. — «Els estudis del metabolisme als Estats Units, impressions d'una missió científica a la Universitat de Harvard i, pel doctor don R. Carrasco i Formiguera. — El programa i dates d'aquestes lliçons s'anunciarà oportunament. — La reacció actual dels plasmes i llur regulació, cinc lliçons, per don Jaume Pi i Suñer, els dies 19, 21, 24, 26 i 28 d'abril, a les sis de la tarda, a l'Institut de Fisiologia. — «Operació experimental de l'aparell digestiu; curs d'experiències-pràctica a càrrec del professor August Bickel, de l'Institut de Patologia de la Universitat de Berlín.

Ha visitat també al senyor President el rector d'El Corredor (Llinars).

PARLA EL PRESIDENT

Ahir tarda, el senyor Puig i Cadafalch, en rebre els periodistes, els va dir que el Consell havia pres l'acord de protestar del nomenament d'alcalde de R. O. i que de l'esmentat acord se'n donaria compte amb una nota oficials.

Un reporter va preguntar al President si el Consell pensava ocupar-se del plet polític de Tortosa, on, segons es diu, passen veritables enfrontaments.

El senyor Puig va contestar que el Consell té una cura especial a no tractar problemes polítics d'un lloc concret, afegint que tampoc hi havia elements de judici, ni antecedents per a tractar-ho.

D'acord amb el proposat en la darrera Assemblea de la Mancomunitat, s'han concedit 10.000 pessetes per als familiars russos.

També s'ha acordat procedir urgentament a la reparació del pati de Sant Jordi.

Finalment s'ha acordat l'adaptació pel nou pressupost de les partides que començaran a regir el dia primer d'abril, i convocar diverses subhastes d'obres, noves, entre les quals figuren dos ponts i dues carreteres.

Les reunions del Consell Permanent, corresponents a la setmana entrant, tindran lloc el divendres i dissabte (tarda i matí, respectivament).

El dijous de la setmana entrant, amb motiu de fer anys que es va fundar la Mancomunitat, hi haurà festa a les oficines d'aquesta.

VIATGE D'ESTUDI

Mossèn Antoni Griera, després de donar les anunciades conferències a les Universitats de Bonn, Colònia i

SOCIETAT BARCELONINA D'AMICS DE LA INSTRUCCIÓ

CONFERÈNCIA I HOMENATGE LLUIS NICOLAU D'OLWER

AVUI, dia 31 de març, a les set de la tarda, la Societat Barcelonina d'Amics de la Instrucció celebrarà sessió inaugural de curs, en la qual En Lluís Nicolau d'Olwer disserà sobre el tema *Missió de l'Ajuntament de Barcelona en l'obra de cultura de la ciutat*. - Lloc: Saló d'Actes del Foment del Treball Nacional. Plaça de Santa Anna, n.º 4.

Després, la mateixa entitat obsequiarà l'il·lustre president de la Comissió de Cultura amb un *Sopar d'homenatge*, el qual tindrà lloc a les nou en el Majestic Hotel d'Anglaterra.

Per inscripcions, en el mateix Hotel

Freiburg de Brisgovia, es va trobar a Roma amb els joves investigadors doctors Josep Maria Batista i Josep Maria Casacuberta, amb els quals emprengué un viatge d'exploració a la ciutat catalana d'Alguer. Mossèn Griera recollí els materials que han de figurar a l'Atlas Lingüístic de Catalunya, de publicació imminent; el senyor Casacuberta va fer una abundant recollida de documents i cançons populars catalanes, i el senyor Batista estudià els costums, tradicions, festes, els treballs al camp i a la casa, i així mateix tot el que té relació amb l'Etnografia.

De tornada a Roma, Mn. Griera fou rebut en audiència particular per S. S. Pius XI. El Sant Pare tingue paraules d'elegí per a l'Institut d'Estudis Catalans, interessant-se vivament per les seves publicacions i per alguns dels seus membres, amb els quals l'ueixen llaços d'estreta amistat.

INVITACIÓ

El president de la Societat Barcelonina d'Amics de la Instrucció ha visitat el senyor Vallès i Pujals per a invitar-lo a la sessió inaugural del curs de 1922.

EL CAPITA GENERAL

Ha complimentat al senyor President de la Mancomunitat el nou capità general d'aquesta regió, senyor Marqués d'Estella.

La Comissió Provincial ha despatxat els següents assumptes de la Secció de comptes municipals:

— Dictamens proposant l'aprovació i finiquit dels comptes municipals de Montcada, corresponents a l'any 1917; Montcada, corresponents a l'any 1918-19; L'Ametlla, Odona, Seva, Santofí i Vilovi, corresponents a l'any 1919-20.

La Comissió Provincial ha despatxat els següents assumptes de la Secció d'interessos generals:

Informe en l'expedient incoat per don Pauli de Casals denunciant a don Llorenç Mas per l'obertura d'un pou abusiu pròxim al Torrent del Sant Crist del Pla, al terme de Canet de Mar, i instal·ació d'un motor elèctric per a elevar les aigües del dit pou.

La Comissió Provincial ha despatxat els següents assumptes de la Secció d'interessos generals:

Idem en l'expedient relatiu a les sol·licituds formulades per dons Mercè Bosch i dona Antonia Soler perquè s'inscriguin a llur favor, respectivament, uns aprofitaments d'aigües de l'esmentat torrent Aubó.

Recorregut d'alcalde interposat per don Redolf Hessman contra l'acord de l'Ajuntament d'aquesta ciutat ordenant a la Societat anònima «La Ceràmica del Tibidabo» que elevi l'alçada de la xemeneia del forn de ceràmica establert al pas de Forestà, núm. 19.

Per l'ensenyament català

En el Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyament Català, celebrat el dia 23 del mes que som, es van acceptar els socis següents:

L'Ajuntament de Badalona; Societat de Ciències Naturals Club Mun-

Opinions d'altri

De «La Tribuna»:

Del ambient. — Los voceros de Cataluña. — Los tres grandes scrivens de la política catalana han habido por boca de sus voceros.

El señor Cambó, de vuelta de su campaña ministerial, a la que llegó después de un largo y sugestivo viaje por los mares del norte de Europa, se recogió entre los suyos, entre los que por reconocimiento de sus grandes aptitudes le izaron sobre el nivel de sus conciudadanos y le sentaron en el honroso sitio de consejero de la Corona.

Y con ocasión de celebrarse el triunfo electoral de los concejales de la Lliga, en el distrito octavo, sin previos anuncios y sin el estruendo, soñátillo, que suele preceder a los discursos de los hombres representativos, pronunció una oración fervorosa y elocuente en relación con los supremos intereses nacionales, que puede decirse que obscuró por completo los otros actos políticos que simultáneamente se celebraron en Barcelona.

A nuestro modo de ver, el insigne político hizo, aunque el más modesto, el mejor y más transcendental de los discursos de su ya larga vida pública, discurso de afirmación, constructivo, lleno de substancia: el autonomismo catalán debe llegar a la realidad de su ideal por el método armónico que tiene una razón y una gran perseverancia en el procedimiento.

Afirmó el «leader» regionalista, persistiendo en la vieja e ilustre idea thérica, que el norte de sus aspiraciones estaba en una España grande, suma de pueblos cooperadores de su grandeza.

Este es un programa que podrá no ser compartido, pero que acusa una enorme nobleza y solidez. Con él, el señor Cambó ganó más prosélitos entre todos los españoles que el más formidable guiaador de multitudes con sus trompetas estridentes.

En la sedimentación de los discursos de ayer, sólo el de Cambó dejó algo perdurable.

Cultura

Els concursos de bestiar de la Mancomunitat

S'ha celebrat a Manresa un Concurs perquè, per a la comarca del Pla de Bages.

El Jurat, compost per don Antoni Laporta, propietari ramader, president; don Josep Sèculi, veterinari, vocal, i el professor M. Rossell, secretari, atorgaren cinc premis, un per a un verro, i els altres quatre, per a truges.

Els senyors Laporta i Sèculi, davant el nombrós públic que va presenciar el Concurs, feren, respectivament, un discurs, aconsellant els participants i posant de relleu l'acció de millora ramadera que ve acomplint la Mancomunitat.

Pel mes d'abril se celebraran dos Concursos, un de boví, a Olot, i un altre, per a l'espècie porcina, a Solsona.

Al Guinardó i a Vilajoana

Ahir es van inaugurar les obres de construcció de dues noves institucions culturals de l'Ajuntament.

Els pavellons-escola a l'aire lliure del Parc Guinardó, per a 50 nois i 50 noies.

Hi van assistir l'Ajuntament i altres representacions i una munió de maiada de les escoles municipals de la barriada. En Nicolau d'Olwer va pronunciar un bell discurs.

Després, tots es van dirigir a Vilajoana, dins dels boscos de la serradora de Vallvidrera, per a posar la primera pedra dels pavellons que han d'essèsser internat dels orbs, sords-muts i deficientes que, no sols de Barcelona, sinó de tot Catalunya, concorrin a l'Escola per a corregir aquests defectes de la Naturalesa.

Són obres de gran transcendència cultural i en parlarem amb la deguda atenció en altres edicions.

NOUS RETOLS EN CATALÀ

Espanya Industrial, 10. Fustes fines i per a construcció. Fuilles o motlles. Ferreteria.

Per a vendes, al davant.

Sants, 26. «Tots a 65 cèntims. Joan Prats.»

S'ha començat un curs d'idioma català a l'estalvi de l'Orfeó Gracienc, a càrrec de l'entitat «Nostre Parla». Les classes tenen lloc els dimecres i divendres feiners, de les nou a les deu de la nit.

S'admeten inscripcions a la secretaria de l'Orfeó Gracienc, Esparreguera, 27 i 29, cada dia, de les quatre de la tarda a les onze de la nit.

DARRERES INFORMACIONS

PENINSULA

L'ALT COMISSARI I EN CIERVA

Madrid, 31, 12'30 matinada
El general Berenguer ha conferenciat aquest matí amb el senyor La Cierva.

Aquest ha confirmat que demà marxarà cap a Múrcia, aprofitant els dies de vacances parlamentàries, per a descansar entre els pins.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROU

El comunicat oficial d'aquesta nit diu això:

«Sagons participa a aquest Ministèri l'Alt Comissari interi, a les 20 del dia d'avui, no passa res de nou als distints territoris de la zona del nostre protectorat a l'Africa.»

L'ALT COMISSARI AL SENAT

Hi estan alguns moments al Senat, entrant al saló de sessions i saludant el president de la Cambra, el senyor don Damas Berenguer, Alt Comissari d'Espanya al Marroc.

El general Berenguer ha estat salutat pel general Marina i alguns altres senadors.

També en un dels passadisos de l'Alta Cambra ha conversat llarga estona l'Alt Comissari amb l'ex-ministre d'Estat senyor González Hontoria.

El general Berenguer ha estat sollicitat per alguns periodistes que fan informació al Senat, perquè els fes alguna manifestació, però s'ha mostrat absolutament reservat.

ELS AGREGATS MILITARS

Els agregats militars a les diferents ambaixades i missions acreditades a Madrid ofereixen al general Berenguer un àpat.

Amb aquest objecte han visitat a l'Alt Comissari perquè marqui dia i hora.

Es gairebé segur que serà el diumenge.

AJORNAMENT DE LA CAMPANYA SOCIAL

Els diaris publicuen la següent nota oficiosa, tramesa pel bisbe de Madrid-Alcalá:

«Estant necessària una preparació més amplia que la calculada per al bon èxit de la Gran Campanya Social i creient difícil la seva realització en el termini que s'havia assenyalat, els Reverendissims Metropolitans del bisbat espanyol, amb el senyor bisbe de Madrid-Alcalá, han determinat ajornar-la quant a la forma concreta en què actualment venia desenrotllant-se, fins a data que s'anunciarà amb la deuda oportunitat.

Els mateixos Reverendissims Metropolitans, que en unió de tot el bisbat espanyol no han deixat de fomentar des de fa anys amb entusiasme i perseverança l'accio social catòlica, prestant el seu decidit ajut i protecció a les obres socials de llurs respectives diòcesis, conseqüents amb tals propòsits, nomenaran molt aviat unes Junes que, sota la seva direcció, s'encarreguin de promoure i facilitar tot el que aconsejaren les circumstàncies del moment els mitjans més condueixen a l'assoliment dels diferents fins que integren l'accio social cristiana.»

LA SEU DE TOLEDO

«L'Heraldo» diu, a proposit de la relació que existeix entre la provisió del bisbat de Toledo i la Gran Campanya Social:

«Com els nostres lectors saben, està actualment sense proveir el bisbat de Toledo, primat de les Espanyes, la més alta dignitat eclesiàstica del país.

El nomenament, en virtut de la regla consignada en el Concordat, correspon al Govern, però està clar que en la provisió de càrrec d'aquesta importància es procuri anar d'accord amb el Nunci.

Poc després de vacar la Seu comencaren els capileigs.

Hi havia dos candidats — assegura el rumor que recollim — dels dominics un i un altre dels jesuïtes. Els dominics proposaven el cardenal Benlloc, arquebisbe de Burgos. Enfront d'ell presentaren els jesuïtes l'arquebisbe de Valèdolid.

Començà la lluita.

Sembla que al començament portava avantatge el candidat dominic. Es sentia ministre el senyor Franco Rodríguez, el nomenament estava ja estat i pendent només d'una firma. Però els jesuïtes, mestres en aquest escar-

ceig, aconseguiren que una alta influència es posés al seu costat.

Aquesta influència fou definitiva i quedà en principi acordat que el primat seria el senyor Gandasegui, grat als fills de Loyola.

Així les coses, sorgí la Gran Campanya. Mentre el cardenal Benlloc es mantenía en prudent apartament, l'arquebisbe de Valladolid figurava entre els prelates més entusiastes, fins al punt que se li adjudicà una de les conferències de la sèrie.

Per a la Gran Campanya hauria estat un gran triomf l'elecció d'un dels seus oradors a la metropolitana de Toledo.

Però heu's aquí que a l'entorn de la Gran Campanya comença a suscitar-se suspicàcies recelos que, pujant, pujant, arribaren a les altures.

Convenia que el futur primat es comprometés obertament a una empresa de tal mena? Un càrrec de tanta representació que ostenta la més alta dignitat de l'Església espanyola requereix ésser exercit amb fi i intelligent i discrecio.

La intervenció activa del senyor Gandasegui a la Gran Campanya Social podia ésser un obstacle per a la seva promoció a l'arquebisbat de Toledo.

Se li feren a l'arquebisbe consideracions i indicacions d'aquesta mena?

El fet és que el senyor Gandasegui entrà al Palau bo i sa i amb encès i sant xardí per la causa de la Gran Campanya, i al cap de poc temps l'escometa una indisposició lleugeríssima, sens dubte, afortunadament, per a la seva salut, però no tal per al seu apostolat campanyista.

LA REFORMA ARANZELARIA

La comissió que entén en el projecte autoritzant el Govern per a modificar els aranzels, s'ha reunit aquesta tarda, aprofitant la primera disposició amb algunes modificacions de detall.

Demà continuará l'examen del projecte.

Poser les restants disposicions sofriran modificacions de més importància.

Una dels significats individus de la comissió deixa aquesta tarda, referint-se al projecte: «No va a quedar a res en peu de l'Aranzel.»

ELS FUNCIONARIS

El senyor Bergamín ha manifestat als periodistes que no són exactes els propòsits que se li atribueixen, en relació als funcionaris, suposant inclos que en la base novena de la fórmula econòmica, hi havia desconsideració per a ells.

Hi ha ua llei de fucioaris — ha afegit el ministre — en la qual es parla d'amortitzacions, i cal complir-la en aquells departaments que no ho hagi estat.

Es tracta, doncs, del compliment d'un allei i no estan justificades les alarmes i el disgust dels funcionaris per co que es consigna en aquella fórmula.

ELS REFORMISTES

El senyor Alvarez (don Melquiades) ha confirmat que demà sortirà cap a Cadíz, acompanyat dels senyors Arderiu i Capdevila, per tal d'assistir al miting reformista que ese celebrarà en aquella ciutat.

Alguns amics volien celebrar el mateix dia un altre acte públic a Xerac, però no hi ha res resolt, definitivament, sobre això darrer.

ALCALDES DE R. O.

El ministre de la Governació ha signat 60 nous nomenaments d'Alcaldes de R. O., entre els quals figuren:

Mahó: Mateu Seguí.
Manacor: Josep Oliver.

Inca: Miquel Pujadas.

Mataró: Enric Arañó.

Vall d'Uxó: Joaquim Moya.

Sóller: Josep Llobet.

Trem: Josep Pica.

Tortosa: Antoni de Ramos.

LA VAGA DE PERARROYA

El ministre del Treball dedica atenció preferent a la vaga dels minaires de Perarroya.

Així va celebrar una ampla conferència el senyor Calderón amb una comissió de minaires presidida pel senyor Llaneza.

El director de les mines ha arribat avui, i segons notícies d'aquella localitat, s'ha posat l'anunci invitant al treball als obrers, però aquests no han entrat a treballar.

Asegueu amb grans visos de verosímilitat, que el cap de la policia

FIRMA D'ESTAT

El Rei ha firmat, d'Estat, els següents honors:

Nomenant dames nobles de la R. Ordre dde la Reina Maria Luisa, a dona Maria Xifré i Chacón, comtessa vídua de Fontanar, dona Maria del Carme de Tabalburu i Mazarredo, comtessa de Heredia Spinoza, i dona Maria Somonte i Basabe, comtessa de Zubiria.

Nomenant cavallers gran creu de Isabel la Catòlica, a don Manuel Zamora i Vivanco, don Antoni Baena López i don Manuel López de la Ca-

mara.

S'espera amb gran interès la confirmació de la notícia, puix segurament aquest moro podrà donar interessants detalls de la mort d'en Silvestre.

Es confirma que Abd-el-Krim anava al davant de les forces rifeques per a impedir el nostre avançament en les operacions d'ahir.

També es confirma que molt de matí celebraren una extensa conferència els cabdils de Beni Said i Beni Riss a la Zaguia de Sidi Abdalá, i això fou causa que a les onze d'ahir es destaquessin grups de moros als voltants de l'esmentat santuari, els quals grups foren canonejats per les nostres bateries al mateix temps que els aeroplans els feien fugir.

Durant les operacions d'ahir els aviadors observaren grans concentracions enemicques, que en iniciar-se l'acció intentaren un moviment enrotllant, del nostre flanc, però les columnes aconseguiren fer-lo fracassar.

S'espera l'arribada a naquesta plaça, procedents d'Alhucemas, dels tripulants del vapor correu de les plaques menor, Juan de Juanes.

Ahir al matí es van veure petits grups a la costa davant d'Alhucemas.

Pocs moments després els canons enemics van fer 14 disparcs contra la plaça sense eficàcia.

Les bateries contestaren al toc enemic i també feu alguns disparcs el cuirassat «Espanya».

Aquest se situà davant del Penyo de la Gomera i canonejà els llocs on els rebels tenien emplaçats els canons.

Els moros només van fer set disparcs.

S'ha rebut un telegramma del capità d'artilleria, senyor Llopis, de la seva companyia, pertanyent al regiment d'Alcantara, que guareixen el Penyo de la Gomera, dient que les seves forces segueixen sense novetat.

A LES MINES DE PERARROYA

Pueblo Nuevo. — Avui, l'empresa de les mines de Perarroya ha manat fixar uns avisos als carrers dels pobles de la zona minera amb uns edictes en què s'anuncia una rebaixa d'un 25 per 100 en els sous.

La tal mesura ha produït un gran decontent en els treballadors i aquests s'han declarat en vaga en nombre d'una 500.

HOMENATGE A UN PERIODISTA

Madrid, 31, 2 matinada

A Fornos Palace s'ha celebrat aquesta nit el banquet homenatge al sotssecretari de la Presidència, don Marian Martí, organitzat pels seus companys, els periodistes que fan informació a la Presidència.

A l'acte hi han assistit més d'un centenar de periodistes i diversos diputats.

El senyor Sánchez Guerra, les ocupacions del qual no li han permès assistir al banquet, s'ha presentat al Fornos Palace a l'hora dels postres, per a contribuir, com a president del Consell i com antic periodista, a l'homenatge que els seus companys tributaven al senyor Martí.

Ha ofert l'homenatge, en nom dels organitzadors, el periodista don Emili Herrero, el qual ha fet un vibrant elogi de la professió, especialment d'aquells periodistes que des de Teleràgia i Telefons fan una important tasca, si bé més anònima i forca que la de llurs companys els periodistes madrilenys, difonen les notícies arreu d'Espanya. Els són els que més agraeixen la llei del descans dominical, aquest benefici tan important per als periodistes.

Ha terminat el seu oferiment de manant al senyor Sánchez Guerra que doni una amnistia general per a tots els periodistes processats.

Ha parlat seguidament el senyor Sánchez Guerra, el qual ha dit que agraeix l'homenatge com si li fos de deute a ell.

Ha fet també un elogi de la professió, recordant el temps que ell havia militat en el camp periodístic.

El senyor Martí ha agrair, en senides frases, les mostres d'affection que els seus companys li donaven, i ha dit que l'homenatge li havia produït la més gran emoció de la seva vida.

A l'acte ha regnat grandíssima cordialitat.

BARCELONA

El nou Ajuntament

Reunió de la majoria

Ahir vespre, a les deu, es reuniren a la Lliga Regionalista tots els regidors que formaran la majoria municipal en el vinent Bienni, amb l'objecte de canviar impressions sobre la formació del cartell.

S'acordà, per unanimitat, proposar per alcalde de Barcelona el senyor marquès d'Alella; es dona un vot de confiança als senyors Vinent, Maynés i Alcalá, i es parla extensament pre-

parant-se el repartiment dels regidors de la majoria entre les diferents comissions municipals i delegacions.

La «Marina» en català

Anit passada es va donar la primera representació de «Marina» en català.

Constituí un gran èxit per a l'empresa.

El teatre Tívoli s'omplí de gent a gom.

Tots els artistes foren aplaudits xardorosament, especialment la Liura, En Sagr-Baix i En Gorgé.

El tenor, totjunt dits es dos primers versos de la famosa salutació a la nostra costa, fou ovaciat.

També ho fou la cobla-orquestra «Barcelona», que interpretà la sardana d'En Pep Ventura «Per tu ploro».

El mestre de tenora N'Albert Martí a l'acabament del primer acte es veié obligat a sortir, junt amb els primers interpres de l'obra, a recollir els aplaudiments del públic.

En posar-se un drap de les quatre barres en el lloc on havia de tocar la cobla, hi hagué una xardorosa ovació.

Els sardanistes de l'Esbart Folklore de Catalunya interpretaren la sardana amb gran mestria.

La típica processó del Roser constitueix també una nota escalenta.

LES TERRES CATALANES

El Montseny Parc Nacional de Catalunya

La salut del cos i de l'ànima del poble català.—Música i excursionisme.—Parcs municipals i Parc Nacional.—Una carretera que sols falta acabar.—Montseny i Les Planes.

Com més experiència vaig prenent de les coses de la vida, com més experiència en dona la meva carretera, que en obligar-me a tenir cura de la salut dels meus semblants, més em fa veure les relacions reciproques que il·ligen la salut del cos a la de l'ànima; cada dia nous elements de prova vénen a augmentar el meu convenciment envers la transcendental importància que, tant en la salut de l'individu com en la de la col·lectivitat, exerceixen la música i l'esperit de la Natura, posant-nos de manifest la necessitat imperiosa de procurar que aquests goigs, tot purament inacabable de salut moral i material, es pugui posar-los en estat de poder sconseguir influir sobre tot un poble que, com el català, ja de per si, per instant innat, no es mostra insensible a aquestes fonts de bellesa, ans bé, tanmateix a cercar-les naturalment, ja que en elles troba una deu mestronable d'energies que enllaven, a la vegada, el nivell del seu fisiognomia orgànic i psíquic, fent-lo més apte per a triomfar en els diferents caires de la lluita per la vida.

Qui frueix els goigs de la Música i de l'Excursionisme no té necessitat d'anar en cerca de sensacions i emocions malaises que estimulen la seva sensibilitat i pertorben la seva salut, amb la Música i l'esperit de la Natura, enllaira cada dia més el seu esperit, educant cada dia millor els seus sentiments, i aquesta eufòria infuseix en la seva salut física, de la mateixa manera com, reciprocament, la salut corporal ennoblit l'esperit.

Qui s'anamora de la Música i de l'Excursionisme resulta també un enamorat de Catalunya, puix pot apreciar i assaborir millor, aleshores, l'immenys tresor de la seva Música Popular, el de les seves belles contrades, i quan aquestes belleses més es coneixen, més s'estimen i més l'individu ha de procurar mostrarse dign de la Pàtria que les atresora.

Deure social i de transcendència manifesta ha d'ésser, doncs, el procurar donar satisfacció a aquests tan bells dauers inestiuits en el nostre poble. La Conreria s'omplen de brava excursionistes, entre els quals abunden també cada dia més el nombre de belles excursionistes que, com ell, amb la motxilla a l'esquena i el gaiato a la mà, escalen la muntanya, sortint a punta de dia de la ciutat per a tornar-hi al vespre desafiant la insuficiència de les vies de comunicació, havent fet provisió de salut i energies per a poder dedicar-se, durant tota la setmana, a llurs tasques respectives.

Barcelona ha d'agradir a la Natura l'haver-la dotada de totes les condicions per ésser la més gran i la més bella ciutat del món, sabent-nos apropiar i mostrar-nos dignes d'aquestes circumstàncies.

Existeix de riu a riu, com la sombra del poeta, a la falda del Montjuïc, que avui endiem ja transformat en ce que fa tant anys havia d'ésser, enfilant-se les seves edificacions muntanya amunt, vers la serralada del Tibidabo, en la qual també, si bé un poc tardanament, s'han assenyalat ja els espais destinats a Parcs, ja no ll'han estat aquests per les seves necessitats a Barcelona, cap i casal de Catalunya; la Natura li ha assenyalat també el seu Parc Nacional, i deure de totòm es procurar que la Mancomunitat de Catalunya compleixi: com més aviat millor aquest deure envers el Montseny, puix es de desitjar que un cop assenyalada aquella missió, no li passi com al Municipi de Barcelona amb la muntanya del Tibidabo, per la qual ha hagut de fer malament i caro que cincanta anys enrera hauria pogut fer bé, amb totes les facilitats i amb molt menys sacrificis econòmics. La Natura ha assenyalat el Montseny com a Parc Nacional, de la mateixa manera com havia assenyalat a Barcelona el Montjuïch i els boscos del Tibidabo com a Parc Municipal. Passarà amb el Montseny co que avui està passant amb Les Planes: n'hi ha hagut prou que s'hagin posat a l'abast dels barcelonins mitjans per a traslladar-s'hi perquè la gent hi accidi en tal nombre, que resulten insuficients els trans.

Donar facilitats per a satisfer aquests tan bells dauers, és noble i alta missió que tant incumbeix a les entitats públiques com a les particulars, és deure cívic procurar a aquest poble sales de concert, audicions públiques, com també ho és el donar-li facilitats per a satisfer el seu afany de contemplar la Natura. Tots els esforços que s'encaminen en aquest sentit, seran agrairats, reportaran beneficis immensos en bé de la salut moral i material no solament de l'individu, sin també de la col·lectivitat. Barcelona pot mostrar molt orgullosa del que envers aquest camí ja portan fet els veterans cors de Clavé, els més moderns orfeons, el Palau de la Música Catalana, les actuals audicions de la Passió, de Bach, i els concerts Koussevitzky al Liceu, associacions com la dels Amics de la Música i la dels Amics de la Camera, audicions públiques com les de la

per a poder tornar a gaudir del seu espectacle, no dubta de tornar-hi sigui com sigui, segur que la visió de la muntanya i la contemplació de la terra catalana que s'albira des dels seus cims, li pagara amb excesses totes les fatigues del viatge.

Així, en deixar el tren a Palautordera, es pot agafar la tartana que travessa els pobles de Santa Maria de Palautordera i de Sant Esteve, res hi ha comparable amb aquest formós paisatge: la carretera és de les que honren la Mancomunitat, però per desgracia, quan comença l'espectacle de la muntanya, aquesta s'acaba quan poc li manca per arribar al poble del Montseny. Poc seria avui el sacrifici que caldrà fer a acapar-la, i els beneficis que reportaria serien innumerables: no tardariem aleshores a veure un auto públic substituint les tartanes, que faria tot el trajecte segurament en menys de mitja hora; no tardaríem tampoc a veure autobusos que en poques hores hi anirien directament de Barcelona, i una vegada arribats al poble del Montseny, o en travessar el riu Tordera, a can Coia, trobaria l'excursionista totes les facilitats per a poder visitar la muntanya. Tals serien les facilitats associades, mercès a l'insignificant esforç que representa l'acabar aquesta carretera, que avui queda trencada a la meitat, que aleshores algú que coneixi el Montseny hi aniria cada dia dumenge, d'aquí a poc temps no hi hauria barcelonins que no hi haguessin estat; seria ben prompte tan difícil trobar-ne un, com és difícil avui trobar un ciutadà de Barcelona que no conegui Les Planes, i aleshores si que no tardariem gaire a veure el Montseny convertit en el Parc Nacional que tot un poble demanaria, i la Mancomunitat s'hauria posat un més a la seva corona, que l'honoraria tant com avui l'honra la seva Biblioteca de Catalunya i la seva Universitat Industrial.

Fent el Parc Nacional, però com a primera fita per a assolir aquest ideal, acabem ben aviat la carretera de Palautordera al Montseny.

Doctor Manuel MORAGAS I GRACIA

LLEYDA

(Conferència de les 9:30 de la nit)

Al quilòmetre 201 ha descarrillat el mixt que anava de Barcelona a Lleida, tombant-se set unitats i no havent-hi hagut disagravats.

Han començat els treballs d'instal·lació de l'electricitat a la balustrada de la Banqueta.

Diumenge jugaran al Camp d'Esports de Joventut Republicana el Joventut F. C. i el Granit Bloc, de Bellvís, disputant-se la copa Hispania.

—Per als efectes de la reclamació, he quedat exposat el nou pressupost per a l'any 1922-1923.

—A la secretaria de la Norma, està obert per tot l'abril al període de matrícula per als qui vulguin ingressar al Magisteri.

TARRAGONA

(Conferència de les 9:45 de la nit)

L'alcalde ha posat a coneixement del governador que els fleuvers han apujat el preu del pa sense permís de la Junta de Subsistències.

Demà arribarà S. E. el cardenal-archebisbe, que dissabte conferirà ordres als seminaristes que ara fan exercicis espirituals a la Selva del Camp.

—La Delegació d'Hisenda ha rebut del Ministeri, per a don Josep Cabestany, president de la Cooperativa de Funcionaris, 55.200 pesetes.

—Ahir, a dos quarts de dotze de la nit, acabà la Junta de Vocals Associats, aprovant el pressupost amb diverses estimacions i modificacions, acceptades en les reuniuns prèvies. El pressupost és de 1.052.034,87 pesetes i importa 40, 30, 20 i 10 pessetes de canon a les canals de les façades, grava amb dos centaus el quilo de carn i

amb el 5 per 100 les localitats dels teatres.

—Ha estat traslladat a València l'oficial tercer del Govern civil don Marian González.

—Demà a la nit se celebrarà al Mundial el concert organitzat pels Amics de la Música, a càrrec dels emblemàtics artistes senyors Costa, Cassany i Blai Net.

—Al Teatre Principal, la companyia Nicolau Lluïs, que fa obres castellanes, diumenge posarà en escena el drama català en tres actes «El pes del fruit», de l'escriptor reusenc Pere Cavallé.

—Ahir iahiraren dos camions al carrer d'Apodaca, no havent-hi disagravats personals, però fent-seavaries tots dos.

GIRONA

(Conferència de les 9 de la nit)

La Cambra de Comerç i Indústria, atenent al requeriment rebut del Consell Superior de Cambres, ha obert una subscripció per als familiars russos.

—La guardia municipal ha detingut a Juli Ponte, de 43 anys, el qual denava caritat pels pisos amb moltes formes.

—S'ha concedit a Marius Ortega autorització per a establir un servei públic d'autos per a viatgers entre Olot i Sils.

—Es troba vacant l'escola de pàrvuls de Sant Feliu de Guixols, la qual ha de proveir-se per concurs restringit. Per a presentar les intàncies hi ha 15 dies de temps.

—El governador civil, don Francesc Marco, ha visitat la cantina escolar a l' hora que els nens dinaven. Ha fet grans elogis del servei, contestant-li al director de la cantina, don Francesc Camí, agraint els elogis del governador.

—Per insult al seu convei Rius Debes, ha estat denunciat Ignasi Bonet, de Figueres.

—A Ventalló es calà foc a la casa d'en Miquel Planas, cremant els pàliers, una tartana, dos carros, una màquina de segar i grans quantitats de palla i herba. El sostre de la pallissa s'enfondrà. L'incendi fou causat per la llum del servei militar.

—Tercera. Acabant el termini que es fixa en la primera d'aquestes bases, la secretaria de la Junta de Govern dels Establiments de Beneficència de Lleida presentarà els expedients dels aspirants a la referida Junta, la qual, en vista de tots ells, farà declaració expressa dels que són els admisibles, guardant silenci sobre els altres.

Quarta. Per ajudicar de l'aptitud i mèrits dels concursants, la Junta de Govern s'adjuntarà tres mestres de música, de reconeguda competència, els noms dels quals no seran fets publics fins que s'hagi de constituir el tribunal per a donar conèixer els resultats.

Quinta. Ultra els justificant abans esmentats, en l'acte de sol·licitar prendre part en el concurs d'oposició, cada aspirant haurà de presentar una concisa memòria redactada en estil, en la qual exposarà el mètode que segueix en l'ensenyança musical.

Sisena. El tribunal qualificador, en vista del contingut de la memòria i dels mèrits aportats, determinarà quins són els aspirants que considera aptes per a prendre part en l'oposició complementària.

Setena. El exercici d'oposició constarà almenys dels extrems que a continuació s'esmenten:

a) Cant d'una lliçó de solleig, amb canvis de clau, i composta pels tècnics que formen el tribunal. Es concediran dos minuts per al seu estudi.

b) Execució d'una obra al piano i a lliure elecció de l'opositor.

c) 1. Execució d'un cant escolar al piano, compost expressament pels tècnics que formen el tribunal. Es concediran dos minuts per al seu estudi.

2. Transport de l'anterior cant escolar a l'interval que indiqui el tribunal. Es concediran cinc minuts per al seu estudi.

d) Composició d'un cant escolar a una veu i amb acompanyament d'harmonià, en l'espai de tres hores, i amb lletres que proporcionarà el tribunal. L'opositor haurà de donar a conèixer l'obra, cantant-la i acompanyant-la a l'harmonià.

L'ensenyament de música a la Casa de Misericòrdia de Lleida

Bases que han de regir el concurs per a la provisió de la plaça de mestre de música de la Casa de Misericòrdia de Lleida, dotada amb el sou de 3.000 pesetes.

Primer. Fins al vinent dia 15 d'abril, seran admèsos a la Secretaria de la Junta de Govern dels Establiments de Beneficència de Lleida, les instances dels documents que ajustats a les prescripcions vigents, sobre paper sellat iús de cedula personal, presentin els que pretenquin prendre part en el concurs o oposició.

Segona. Per a pendre-hi part se'n fa indispensable acreditar el que segueix.

a) Eser major de 21 anys i no passar dels 45, per mitjà de certificat o documents acreditatius dels estudis fets i dels mestres que hagi tingut.

b) Trobar-se lliure del servei militar o estar-lo prestant en la situació que correspongui, per mitjà de certificat del secretari de la Comissió mixta de reclutament respectiva o documents lliurats per les autoritats militars que corresponguen, segons els casos.

Caldrà acreditar també conèixer suficientment la llengua catalana per a parlar-la i escriure-la.

Demés, podrà acompañar-se tot el que pugui provar serveis i mèrits de l'aspirant.

No s'admetrà titol ni document de cap mena que es produixi amb les instàncies si no va acompanyat d'una còpia per a cada un d'ells, estesa en paper del segell que correspongui i en la forma deguda. Les còpies, després de compulsades i autoritzades pel secretari de la Junta de Govern, s'uniran a l'expedient, tornant-se els originals als interessats.

Tercera. Acabant el termini que es fixa en la primera d'aquestes bases, la secretaria de la Junta de Govern dels Establiments de Beneficència de Lleida presentarà els expedients dels aspirants a la referida Junta, la qual, en vista de tots ells, farà declaració expressa dels que són els admisibles, guardant silenci sobre els altres.

Quarta. Per ajudicar de l'aptitud i mèrits dels concursants, la Junta de Govern s'adjuntarà tres mestres de música, de reconeguda competència, els noms dels quals no seran fets publics fins que s'hagi de constituir el tribunal per a donar conèixer els resultats.

Quinta. Ultra els justificant abans esmentats, en l'acte de sol·licitar prendre part en el concurs d'oposició, cada aspirant haurà de presentar una concisa memòria redactada en estil, en la qual exposarà el mètode que segueix en l'ensenyança musical.

Sisena. El tribunal qualificador, en vista del contingut de la memòria i dels mèrits aportats, determinarà quins són els aspirants que considera aptes per a prendre part en l'oposició complementària.

Setena. El exercici d'oposició constarà almenys dels extrems que a continuació s'esmenten:

a) Cant d'una lliçó de solleig, amb canvis de clau, i composta pels tècnics que formen el tribunal. Es concediran dos minuts per al seu estudi.

b) Execució d'un cant escolar al piano, compost expressament pels tècnics que formen el tribunal. Es concediran dos minuts per al seu estudi.

c) 2. Transport de l'anterior cant escolar a l'interval que indiqui el tribunal. Es concediran cinc minuts per al seu estudi.

d) Composició d'un cant escolar a una veu i amb acompanyament d'harmonià, en l'espai de tres hores, i amb lletres que proporcionarà el tribunal. L'opositor haurà de donar a conèixer l'obra, cantant-la i acompanyant-la a l'harmonià.

a) Contestar algunes preguntes que sobre mísicologia farà el tribunal.

b) El tribunal podrà acordar la realització d'un exercici supletori i definitiu per al millor encert en l'exercici.

Vuitena. Els exercicis seran públics i començaran el dia que el tribunal designi. L'opositor que deixés de concórrer a alguns dels exercicis el dia i hora assenyalats, qualsevol que fos el motiu, quedrà exclòs de l'oposició i no serà tingut en compte ni per a la pràctica d'aquell exercici ni per a les de successius.

Novena. Finides les oposicions, el tribunal deliberarà, formulant la proposta unipersonal que correspongui a la Junta de Govern dels Establiments de Beneficència de Lleida, la qual elevarà al Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya per a la seva acceptació definitiva.

BADALONA

CONCERT INAUGURAL

DE L'ORFEO BADALONI

Amb un ple a vessar, com era d'esperar, va tenir lloc el propositat dimarts a l'ampli local del Teatre Victòria.

Tot Barcelona hi era, si no corporalment, almenys en esperit; car l'obra de l'*Orfeo* és obra essencialment badalonina, obra que porta la nostra ànima, obra que ostenta el nostre encuny espiritual.

Eren gairebé les deu i en l'ambient de l'espaiós local flotava, brunaix un anhal; el de sentir les veus dels nostres orfeonistes. I va aparèixer el Mire, Botey, director de l'*Orfeo*, lloretjat compositor i bon amic nostre. I va llegir una carta escrita d'*En Lluís Millet*, en la qual explicava la seva absència per mor dels assaigs (que dirigeix) de la *"Passió"*, de Bach. Tot seguit En Botey va llegir un discurs propi, pagina plena d'escoltits conceptes i de sinceritat, que fou com una mena d'introducció a la part musical. Carta i discurs van ser escoltats amb força picaments de mans. L'*Orfeo* començà la seva tasca, ajustant-se al següent programa:

Primera part. — *"El cant de la senyera"*. Millet; *"Sota de l'olme"*, Morera; *"Els fadrins de Sant Boi"*, Pérez Moya; *"Cançó de Nadal"*, (sol de soprano: Coloma Casals), Romeu; *"Sant Josep i Sant Joan"*, (sol de noi: Francesc Patau), Pérez Moya; *"Emporta i Rosselló"*, Morera.

Segona part. — *"L'Emigrant"* (per la secció d'homes). Vives; *"Les flors de maig"* (per la secció d'homes), Clavé; *"En la nostra ramada"*; *"Qui és que així us colpeja"* (chorals de la *"Passió"*, segons Sant Mateu), Bach; *"Salve Regina"* (estrena), Botey; *"Les fulles seiques i La sardana de les monges"*, Morera; *"Els Segadors"* (estrena), Botey.

Com totom pot veure, els nostres orfeonistes donaren proves d'un exquisit temperament artístic en interpretar d'una manera força notable els diversos gèneres musicals que integraven el programa.

Totes les seccions es portaren admirablement, fent-se dignes d'especial menció la solista senyoreta Casals en la *"Cançó de Nadal"* de Romeu, i el nou Patau en *"Sant Joan i Sant Josep"* de Pérez Moya.

Amb cant de *"Els Segadors"* (que amb *"Salve Regina"* foren estrenades en aquest acte constituiran un doble triomf per al seu autor senyor Botey), acabà la solemne sessió inaugural del nostre *Orfeo*.

Eren le dotze quan la gentada abandonava el local, i semblava que per l'aire, sota el cel profundament estelat, es perdia, es perdia, la remora d'una cançó...

Concerts

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Associació de Música da Camera

El crèdit que té guanyat el Quartet Rose en el món musical es manté ferm. La pureza de so i l'affinació poïsser han sofert quelcom en alguns elements del quartet — no en va passar el temps, i la naturalesa en s'acraixen les conseqüències —, però en el seu conjunt segueix admirant la mateixa noblesa d'estil, la mateixa comprensió de l'obra musical amb la justa ponderació de temps, la mateixa fermesa de ritme plena de vida, sobrietat d'expressió, per a.

que tant avaloren les interpretacions dels meritosos professors de Viena, ben sovint ecol·gades.

Enguany s'hi ha sumat un nou element al Quartet Rose, en la persona del fill del director, N'Alfred Rose, pianista notabilissim, la tècnica del qual és d'una facilitat sorprenent i d'una precisió extraordinària. En el darrer concert de l'esmentada associació hem pogut admirar-lo, doncs, per haver cooperat en l'execució del quartet en *"Sol menor"*, de Mozart, i en la del quintet en *"de menor"*, de Brahms. En l'obra de Mozart, que és d'una gran bellesa, trobarem el pianista més superior encara que en el quintet de Brahms, on els accents no foren sempre justament observats.

Aquesta obra de Brahms, d'un musicalitat plena del més viu interès, assoli, ben cert, una execució brillantissima, de la més alta valor, però l'emoció semblaix un xic continguda; sent-ho creure poïser així el record d'altres audicions de la mateixa obra per músics meridionals, que la senten d'una manera més fogosa i expansiva.

Com a perfecció de conjunt, repetim que el quartet de Mozart l'assolt completament, constituint l'execució cabdal de la vella.

El concert començà amb el quartet en *"re major"*, número 2, de Borodine, del qual la pàgina més coneguda és el *"Nocturn"*, que integra el tercer temps. Es curiós observar que essent aquesta obra la més moderna del programa, és, sens dubte, també la que ha enveïllit més. — S.

Els esports

FUTBOL

GRADJANSKI - EUROPA

Ha causat excel·lent impressió entre els aficionats al futbol l'anunci del partit que celebraran aquets equips els dies 1 i 2 d'abril, al camp de l'Europa, i més sabent-se que el Gradjanski es troba disposat a emportar-se la victòria, per a demostrar a l'afició catalana que no en va ésser campió del seu país.

Per la seva part, l'Europa també desitja adquirir per al seu Club tan desitjat resultat, a qual efecte posarà tot el seu esforç per a aconseguir-ho, i a qui li reforçarà el seu equip amb alguns elements d'importància, amb la qual cosa no serà difícil que pugui aconseguir un resultat al seu favor.

UNIÓ ESPORTIVA FIGUERES CONTRA L'ESPANYOL (selecció)

Els dies 25 i 26 va jugar la Unió Esportiva de Figueres contra una selecció de l'Espanyol, de Barcelona.

El resultat del primer partit fou el següent: Unió Esportiva, 2 gols; Espanyol, 3 gols. Aquest resultat fou injust, puix el domini de l'equip figuerenc fou dur i continuat.

L'endemà va variar el resultat: Unió Esportiva, 6 gols; Espanyol, 2 gols.

L'Espanyol va lluitar amb els següents jugadors: Vilarrodona, Borja, Corvi, Aguirrebona, Martínez, Arribas, Riqui, Loredo, López, Masgrau i Juramico.

Municipi

SCRIPTURES

Al despatx de l'Alcaldia, s'ha firmat l'escriptura de les obres d'urbanització i altres d'urbanització per a l'apertura de la Granvia Meridiana, entre les de Bogatell i Muntanya, i de la de València, entre Bogatell i Meridiana, adjudicant-se a don Josep M. Sala Guinaura, per la quantitat de 21.733 pessetes, essent autoritzada pel notari don Josep Surribas.

També fou firmada la de l'adjudicació de les obres per a la construcció de diversos cloaques i clavegueres a diversos carrers de la barriada d'Horta, a favor de l'esmentat señor Sala, per la quantitat de 537.600 pessetes.

Feu autoritzada pel notari senyor Canal.

PER A DEMA

Demà, a les deu del matí, se celebra al Laboratori Antropomètric de les Escoles Baixeras, la inspecció médica dels nolis que han sol·licitat matriculació a la dita escola.

El seu nomencament ha estat rebut, per tant, amb molta satisfacció, si es fa excepció de Sardanyoia, on els feblesos de ja seva església senten, com és natural, la pèrdua de llur excel·lent rector.

El doctor Guillamet ha complimentat el capità "merci".

Els noms nous de s-carrers de Sarrià

Essent molts els carrers de Sarrià, la denominació dels quals resulta duplicada amb els de Barcelona, d'acord els dos Ajuntaments, abans de fer-se la incorporació de tots els serveis, i amb la intervenció del senyor Roca i Roca — que té cura de l'estudi de la rotació general de les vies de la ciutat — s'ha procedit a la nova denominació dels carrers de Sarrià, per tal d'evitar confusions.

La nova rotació de carrers duplicats, aprovada per l'Ajuntament de Sarrià, en sessió del 20 del corrent, és la següent:

— A la capella del Reial Col·legi de Corpus Christi, de València, han de proveir-se, mitjançant oposició, quatre capellanes primeres.

Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o de baix, havent de remetre les sol·licituds al senyor Rector de l'esmentat Col·legi (carrer de la Nau, 1), fins el dia 21 d'abril, data en la qual terminen els Edictes publicats.

— Condicions: Esser sacerdots, d'edat fins als 40 anys i tenir veu de tenor, o de contralt, o de bariton, o

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

El nou ministeri de Treball, Comerç i Indústria

En virtut del Reial Decret de 4 de març, han estat organitzats els serveis del ministeri del Treball, que ha pres el nom de Treball, Comerç i Indústria, essent ampliada la seva constitució amb diversos serveis del ministeri de Foment. Les corporacions econòmiques d'Espanya havien demanat insistentment la creació d'un ministeri de Comerç i Indústria, amb l'objecte de centralitzar-hi tots els assumptes dispersos en diversos ministeris i davant l'organització d'aquest a penes si s'ha vist un comentari favorable o advers al projecte.

Aquesta indiferència davant la reforça pot explicar-se pel fet que les corporacions econòmiques d'Espanya, almenys aquelles que radiquen en el litoral, han vist una vegada més defraudades llurs esperances, perquè en realitat el ministeri del Treball, Indústria i Comerç no centralitza tots els serveis que clarament indica el seu nom, sinó que, al contrari, el nou ministeri ha vingut a augmentar encara la dispersió en què abans estaven. Així, per exemple, en els assumptes de navegació hi intervenen els ministeris de Foment, Governació, Instrucció pública, Marina, Estat i Hisenda. Des d'ara hi intervé, a més a més, el ministeri del Treball, Comerç i Indústria, i es natural que així sigui, però no s'explica el perquè subsisteix la intervenció de tots els altres ministeris.

Quan es crea el ministeri del Treball es diugué que no oblia a altres que a la de donar entrada a un ministre més, i, encara que no fos així, la veritat és que el nou ministeri portava una vida molt raquítica, donat els poques serveis en els quals tenia intervenció. Ara s'ha volgut exempliar el seu radicació, i fa que li han estat adjuntats els noms de Comerç i Indústria, era lògic pensar que li serien afectats també els assumptes que li competeixen.

No hi ha a Espanya serveis més desorganitzats que els referents a la navegació, però se'n indubtable també que no hi ha cap altre ram de l'activitat econòmica que demostri menys interès per a obtenir aquelles reformes que es consideren indispensables. Les cases armadores i els consignataris es queixen de les molèsties que els ocasiona dependre de tants ministeris, però no s'organitzen per a aconseguir que cessi aquest estat de coses, i ni tant sols protesten de l'organització del nou ministeri, que ve a augmentar les jurisdiccions.

No existint en l'administració espanyola un organisme que centralitzi els assumptes referents a la navegació i, essent aquesta una branca del comerç — encara que amb el seu particularisme — era natural esperar que la navegació, com ha succeït amb la Direcció General de Mines, passaria a dependre del nou ministeri.

Pero és el cas que pocs dies abans de la publicació del decret organitzant els serveis del nou ministeri, se'n havia publicat un altre de Foment instituint la Direcció general de Mines, Metallúrgia i Indústries Navales, distribuint-la en una secció d'assumptes generals, una subdirecció de Mines i Metallúrgia i una altra subdirecció de Comunicacions Marítimes i així.

Tots els assumptes en què ha d'entendre aquesta subdirecció són propis del ministeri del Treball, Comerç i Indústria, almenys atenent-hos a l'organització que se li ha donat, puix segons aquesta entendra en assumptes de navegació, i és més, practicar serveis completament idèntics als del ministeri de Foment, com són la recopilació i l'índex de les tarifes nacionals de transports marítims i de les combinades amb les estrangeres. A més a més, seran serveis propis de l'Institut del Comerç i de la Indústria els problemes econòmics relacionats amb la indústria, el comerç, els transports i la navegació.

La duplicitat de serveis, no solament es donarà entre els ministeris de Treball, Comerç i Indústria i Foment, sinó també amb el ministeri de Marina, que és el que centralitza gairebé tots els serveis de Navegació, que conté en els assumptes de ports, de ports i la seva reglamentació, reglaments de practicaires, i embarg d'embarcacions:

entrades i sortides de vaixells, pràctiques de port i de costa; abanderaents de vaixells mercants i llur inscripció; reconeixements; redacció i publicació de la Llista oficial de vaixells; expedients sobre accidents marítims; regles i reglaments per a evitar-los; radiotelegrafia en els vaixells; personal i material de semafors i vigies; personal tècnic mercant; tripulacions; reglament de comunicacions marítimes; estadística de navegació; tot el relatiu a la pesca, llevat de les climadives; inspecció d'arqueigs i el seu reglament; traçat del disc; marques de màxima càrrega; transport de mercaderies, treball a bord, etc.

Així, doncs, tant al ministeri de Foment com al de Marina, es portaran estadístiques de navegació i llistes de la marina mercant espanyola, com també entenen tots dos en l'aplicació de la llei de comunicacions marítimes. Això pot assegurar-se que Hisenda intervé en les Junes de Port; Governació en Santitat marítima, i Instrucció pública en Escoles de Nàutica i de Comerç, resultant en conjunt una veritable confusió que hauria de cessar en benefici del comerç i de la navegació.

No es comprend per quina raó les Escoles de Nàutica i les de Comerç es mantenen a instrucció pública després del criteri mantingut amb l'Escola d'Enginyers Industrials. Fa algun temps aquesta escola passa a dependre de Foment, perquè allí estaven els serveis referents a la indústria. Ara, com que aquests han passat al ministeri del Treball, Comerç i Indústria, l'Escola ha correigit la mateixa sort. En canvi, les Escoles de Nàutica i de Comerç ro-

mamen a instrucció pública i tal vegada per l'única raó de continuar aquest sistema de serveis disseminats que tant se presta a les esquadres.

A Espanya es parteix, doncs, del principi erroni que la marina de guerra ha de tenir cura dels serveis tècnics de la navegació comercial malgrat que entre l'una i l'altra hi ha diferències fonamentals. Es comprensible que existeixin en els ports comandancies de Marina per a serveis judicials, policials i de tripulacions i altres; però es inadmissible en els països d'organització moderna, que tinguin intervenció en els serveis comercials del port, com son despatxos de vaixells, reconeixements, arqueigs, traçat del disc, transport de mercaderies, treball a bord, funcions totes que corresponen al ministeri que entengui en els assumptes de comerç. Així es dóna el cas que en el règim econòmic dels ports espanyols existeix la intervenció de tres ministeris: Marina, Hisenda i Foment, de manera que l'únic exèrcit és el ministeri de Comerç, essent el més indicat per a ocupar-se d'aquests. D'aquesta trilogia neixen tantes difficultats en els amarraments, arregues i descàrregues, que els interessats suporten amb una resignació verament incomprendible.

Resumint tot el que hem exposat sumàriament, podem arribar a la conclusió que l'organització del ministeri del Treball, Comerç i Indústria no respon a les necessitats de les activitats econòmiques, sinó que ve a augmentar la desorganització de l'administració pública espanyola. Això demostra una vegada més que els

interessos de classe dominen sobre les conveniències públiques i que se'n necessita un gran esforç per a canviar l'estructura de la nostra administració. Això no succeeix únicament a Espanya, sinó a molts altres països, però, no obstant, es aquí on més resistència s'observa i, sobretot, on menys es preocupa de remejar-ho.

Un ministeri del Treball, Comerç i Indústria que per la seva organització respongui veritablement als noms que ostenta hauria de comptar amb tots els serveis de la subdirecció de Comunicacions Marítimes i Aèries del ministeri de Foment; amb la majoria dels serveis de la Direcció general de Navegació i Pesca; amb les escoles de Nàutica i de Comerç del ministeri d'Instrucció pública, i amb la intervenció a les Junes de Port i en l'amarrament dels vaixells per a la carrega i descàrrega, que ara es Hisenda.

Aleshores aquest ministeri podria encarregar a les Junes del Port la direcció de tots els serveis de caràcter comercial i unificaria les distintes dependències a les quals han d'accedir avui els que es dediquen a la navegació. I no es obreigui que amb aquesta organització quedarà tot el sistema comercial i marítim centralitzat en un sol ministeri, cosa, de més, impossible, sinó que Governació conservaria els serveis de Sanitat; Foment les obres dels ports; Marina la secció hidrogràfica i les actuacions judicials sobre els ports i sobre les tripulacions, i Hisenda la imposició i cobrament de tributs de caràcter general.

No pretenem que aquesta lleugera descripció constitueixi un programa,

sinó una simpla relació per a donar

ideia de la dispersió actual en els serveis i la seva possible unificació. Per a concretar seria necessari fer servir l'estudi de cada un dels serveis que estan vigents, i aquest és un treball molt ardu donada la immenla quantitat de disposicions que els regulen amb més o menys claredat. El nostre intent no ha estat altre que usar de manifest com ha estat satisfactòria l'aspiració dels elements econòmics d'Espanya de que fos creat un ministeri de Comerç i Indústria. El resultat aquest ens dóna la mesura del difícil que serà d'obtenir una organització que respondrà a un fi pròtic i en col·loqui entre els països de bona organització de l'administració pública.

JAUME CARRERA

Moviment del Port el dia 30

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor noruec «Trost», de Santander, amb càrrega general.

Vapor espanyol «Rey Jaime II», de Mahó, amb càrrega general i 44 passatgers.

Vapor espanyol «Rey Jaime I», de Palma, amb càrrega general i 102 passatgers.

Vapor anglès «River-Dart», de Cardiff, amb carbó.

Vapor espanyol «San Carlos», de Fernando Poo, amb càrrega general i 137 passatgers.

Vapor anglès «Nirvana», de Bombay, amb cotó i cuir.

Pallebot espanyol «Domingo Lorés», de Roses, en llaut.

Vapor holandès «Telfus», d'Amsterdam, amb càrrega general.

Vapor espanyol «Cullera», de Valencia, amb càrrega general.

Vapor espanyol «Alhambra», de València, amb càrrega general i passatgers.

VAIXELLS DESPATXATS:

Vapor espanyol «Catalina», amb càrrega general, cap a Buenos Aires i escales.

Vapor noruec «Activ», en llaut, cap a Valencia.

Vapor espanyol «Nervion», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.

Vapor noruec «Havdrot», en llaut, cap a Borriana.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor espanyol «Margari», amb càrrega general, cap a Gijón.

Vapor espanyol «Cefirino Ballestros», en llaut, cap a Ayvilles.

Vapor espanyol «Cabo San Vicente», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.

Vapor espanyol «Navarra», amb càrrega general, cap a Melilla i escales.

Vapor espanyol «Jaume II», amb càrrega general, cap a Mahó.

ELS FLEQUERS

La Societat Federació d'entitats d'industries flegueres de la província de Barcelona celebrarà el vinent diumenge, a les tres de la tarda, al seu local social, carrer Comte de l'Assalt, número 42, principal, assemblea general ordinària.

CONFERENCE ZULUETA

A la sala d'actes del Foment del Treball Nacional, davant d'una distingida i nombrosa concurrencia, don Josep Zulueta va donar la seva anunciada conferència sobre l'assistència de la indústria catalana a l'Exposició d'indústries derivades de la ramaderia, que se celebrarà a Madrid a últims del vinent maig.

El conferenciant va exposar interessants dades sobre aquesta exposició, encarant vivament la convançència que en aquests moments que estan pendents els problemes aranzelaris, les indústries derivades de la ramaderia i les que amb elles tinguin relació, donin fe de vida, demonstrant amb la seva assistència al dit certamen nacional, la seva importància i l'interès que té per a la mateixa ramaderia, ja que els productes d'aquesta s'avalloren quan les indústries manufactureres prenen els seus productes i els transformen per mitjà de l'aplicació del treball.

Arabada la conferència, els senyors Alber i Cussó proclamaren breus paraules per a felicitar el conferenciant i encarir als industrials

BORSA DE BARCELONA

30 de març
de 1922

COITZACIÓ ÚNICA del Col·legi d'Agents de Garvi i Borsa i el Mercat Lliure de Valors

SESSONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, es fan les dobles a fi d'abril: Interior 0.20, Exterior 0.22'50, Nords de 0.27'50 a 0.25'50 i a 0.26'25, Alacants de 0.23'75 a 0.21'25 i a 0.22'50, Andalusos a 0.22'50 i a 0.20'00, Orenses a 0.08'75, Filipines a 0.55, Colonial a 0.28'75, Plates a 0'25, Dogs a 0.11'25, Cáceres variable a 0.15, Accions Cáceres a 0.10'1 a 0.07'50.

A fi d'abril, es fa de Nords de 61'60 a 61'80 i a 61'70, Alacants de 61'30 a 61'10, i Andalusos de 42'00 a 47'80.

A la tarda, a la Casa Llotja: Es fa de Nords de 61'65 a 61'45 i a 61'70, Alacants de 61'40 a 61'10 i a 61'30, Andalusos a 47'90, Orenses a 18'50, i Cáceres variable a 33'10.

COITZACIÓ DE VALORS TRACTATS AL COMPTAT i NO INSCRITS EN EL BULLLETI OFICIAL

Barcelona Traction and Light Power 6%, a 97'00.
Barcelona Traction and Light Power 7%, a 104'00.
Barcelonessa de Navegació 6%, a 81'00.
Obligacions Espanyola Colonització 6%, a 94'00.
Elèctrica del Cinca 5%, a 78'00.
Asfals i Porlands «Asland» 7%, a 99'50.
Grans Molins Bscos 6%, a 93'25.
Acera Sant Martí 7%, a 97'50.
Mines de Potassa «Suria» 6%, a 100'50.

AL COMPTAT (Reproducció del Bullleti Oficial)

Càrrec estranger		Ajuntaments i Diputacions		Aliments ad.		Bonos E.		Varies	
Municip. 1922	1925	1904	1905	77'75	77'75	» 1.º 49'00	» 1.º 92'00	» 1.º 81'75	» 1.º 91'75
Londres, xec. publicat	22'24	1905	1906 A.	79'85	79'85	Sant Joan.	62'20	Reg. Llevant 6%	89'20
Berlin, xec.	2'10	1906 B.	1906 C.	79'25	79'25	Alacants	77'25	Hisp. Amer. d'E. 6%	80'75
Vienna	0'15	1907 D.	1907 E.	79'75	79'75	Ocata F.	72'50	» Bonos 91'75	Varies
Roma, xec.	22'35	1910 A.	1910 B.	79'25	79'25	Alacant 1.º hipot.	55'35	Transatlàntic 4%	89'00
Génova, xec.	0'00	1910 C.	1910 D.	79'25	79'25	» 2.º 5%	50'00	Canal Uruguai.	82'50
Zurich, xec.	125'50	1910 E.	1910 F.	79'25	79'25	» 3.º 5%	47'50	T. Filipines 1923	160'25

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRAFICA
TELEGRAMES OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool	Tarifa anterior	Obriment avui	Segon telegramma	Tercer telegramma	Quart telegramma	TANGA
Disponible . . .	10.70	00.00	00.00			00.00
Futurs:						
Marc. . . .	10.39	10.37	00.00			00.00
Maig. . . .	10.24	10.22	00.00			10.28
Juliol. . . .	10.12	10.07	00.00			10.18
Octubre. . . .	9.84	N.	0.00			9.87
Gener	9.66	9.64	0.00			9.70

Alexandria	Obriment avui	Obriment avui	Jumel	Tarifa anterior	Obriment avui	TANGA
Futura				Maig	16.73	00.00
				Juliol	17.05	00.00
						00.00

Nova York	Tarifa anterior	Obriment avui	Segon telegramma	TANGA
Disponible	17.85	00.00	00.00	00.00
Futura:				
Maig	17.68	17.74	17.72	00.00
Juliol	17.08	17.15	17.13	00.00
Octubre. . . .	16.68	16.75	16.75	00.00
Desembre	16.58	—	—	00.00
Gener	16.47	16.54	16.57	00.00

Barcelona, 30 de març de 1922

sedàries, pellaires i llanuaries la necessitat de cooperar amb la seva presència a l'exít de l'Exposició organitzada a Madrid, acordant-se que, per la Cambra Oficial d'Indústria es convegué i estimülent tots els industrials, tant els que transformen productes de la remaneria, com els que construeixen l'utilitat necessària per a les explotacions ramaderes, a fi que en el seu propi interès procurin assistir a l'esmentada Exposició.

FARINES

Extra, a 67 pessetes els 100 quilos. Rodona, a 67 pessetes els 100 quilos. Extra forta, a 73 pessetes els 100 quilos.

DESPULLES

Número 4, a 25 pessetes els 80 quilos.

Segones, a 21 pessetes els 80 quilos.

Terceres, a 20 pessetes els 80 quilos.

Quartes, a 15 pessetes els 80 quilos. Segon, a 3'50 pessetes la quarta. Segonet, a 4 pessetes la quarta.

MERCAT DE TARRAGONA

Blaus blancs, a 46 pessetes els 100 quilos; idem de forta, a 46.

Ordi, a 30 pessetes els 100 quilos.

Moresc, a 36 pessetes els 100 quilos.

Favons, a 52 pessetes els 100 quilos.

Alfals, de 19 a 20 pessetes els 100 quilos.

Vins del país, de 28 a 30 pessetes els 100 litres; idem d'Aragó, de 36 a 40 pessetes.

Alcohol, de 245 a 255 pessetes els 100 litres.

Misteles, de 90 a 95 pessetes els 100 litres.

Anissats, de 130 a 135 pessetes els 100 litres.

Olis, a 9'50 pessetes el quart.

Ous, de 2'15 a 2'25 pessetes la dotzena.

MERCAT DE MALLORCA

Dia 29 de març de 1922. Blats blancs, de 49 a 49'50 pessetes els 100 quilos; idem vermellos, de 49'50 a 50 pessetes els 100 quilos.

Ordi, de 34 a 35 pessetes els 100 quilos.

Moresc, de 33 a 34 pessetes els 100 quilos.

Favons, de 48 a 50 pessetes els 100 quilos.

Palta, de 6 a 6'50 pessetes els 100 quilos.

Alfals de primera, de 27 a 28 pessetes els 22 a 23.

Antes, els 100 quilos; idem de segona.

Vins del país, de 30 a 35 pessetes els 100 litres.

Borsa de Madrid

Canvis facilitats per la Banca Mariana, S. A.

Barcelona 30 de març de 1922.

4 per 100 interior, comptat 69'55

> > > > 00'00

> > > > 00'00

Amortizable 5 per 100 (1920) 93'75

Banc d'Espanya 535'00

Arrendatària de Tabacs 251'00

Stat. Gral. Sucr. - Obligacions 00'00

> > > > Ac. preferides 00'00

> > > > ordinàries 30'00

Frans 50'50

Lliures 28'17

Banc Espanyol Rio Plata 221'00

Cédules Hipotecàries 100'00

PREMI DE L'OR

(Preus de compra)

Alfons 124'00 per cent

Isabel 124'00 >

Unces i mitges unces 123'00 >

Quart d'unca 122'50 >

1/16 d'unca 124'00 >

Frans 123'75 >

Dòlars 6'35 >

Lliures 31'25 >

Barcelona, 31 març de 1922.

Dels afors

Sant Andreu, Horta i Santa Eulàlia

NOVES

Al Teatre Odeon hi ha actuat l'actor Morano, posant en escena «Papa Lebonard», fent-ne, com ell sap fer-ho, una creació. El públic ha correngut cada nit a la formosa sala, veient-hi les més conegudes personalitats del districte.

— La vellida celebrada al Casal Cañicosa, fou un èxit.

Està en assaig «El missioner», del plorat sacerdot Idafons Gaiell.

Durant la temporada vinent s'estrenarà «Cap al ciel».

— La companyia del senyor Morano emprendrà una campanya per diversos indrets de Catalunya, posant

en escena les millors produccions dramàtiques.

— Dissabte sortirà la revista «L'Esel», periòdic amb fotografies i clíxets dels més coneguts andreuencs. Així mateix valoren el text poesies lloretades, articles de coneguts escriptors, i a primera plana la fotografia de l'eminent dramaturg N'Ignasi Iglesias, tan estimat pels andreuencs.

El cartell que hi ha exposat a Sant Andreu és del popular caricaturista «Sant».

— Diumenge tindrà lloc el Certamen Literari organitzat per l'Ateneu de Sant Lluís Gonçaga. Han estat declarats diversos premis, concedint-se només accessits. Ha guanyat el primer premi el jovent senyor Guinart, i el dels andreuencs, el jovent senyor Sola.

— Comencen les gestions a càrrec de la redacció de «L'Esel», d'organitzar festes matinals en el Gran Teatre Odeón, havent-hi el propòsit de fer venir l'Orfeó Català, l'Orfeó Graelenc, Renaixement, Escoles de Mossèn Cinto.

— En el local de la Central es veu ple de gom a gom, per les senyoretes p's de gom a gom, per les novetats esceniques que plauen al públic.

Aahir, a la bella sala de lectura de la biblioteca pública de Sant Andreu, el seu fundador, el distingit i norejat poeta i historiador mossèn Joan Clapés, Corbera, prevere, donà lectura, davant d'un selectissim auditori, dels cantos més notables, dels vint-i-sis en què es desenrotilla el seu delicat poema, titulat «La Redempció». Foren extraordinàriament celebrades i aplaudides per aquell distingit públic les belleses i exquisides d'aquella inspiradíssima obra poètica, la qual, dintre de pocs dies, podran assaborir els amants de les belles lletres de Catalunya.

En els presents temps l'epígrames i madrigals, és d'admirar el braç pel desenvolupament d'un assumpte com aquest, que tracta la magna obra de la Redempció de la humanitat. D'una gran força descriptiva i ben emocionant, i de forma aconseguida i bella, com sap fer-ho el seu autor.

Entre el públic hi saludarem els regidors nacionalistes don Joan Vilas, don Josep Cararach i el tinent d'Alcalde senyor Coll i Rodés, el distingit artista En Miquel Soldevila, el pulcre poeta En Melcior Font, l'aplaudit autor dramàtic Joan Ferre, al doctor G. Clauzelles, i moltes altres personalitats entusiastes de les belles lletres. Tots ells auguraren una forta resonància a l'última obra del distingit escriptor.

Sortirà a la llum un d'aquests dies, pulserament editada als tallers del mestre impressor Francesc Altesa, amb una bellissima portada de l'artista Miquel Soldevila.

Publicacions rebudes

— «Revista Popular». Número corresponent al 26 del present mes.

— S'ha publicat el volum XV de la Biblioteca Bonavia, titulat «Les cançons d'en Clavé», compost de les més popular poesies líriques, entre aquestes: «Les flors de maig», «En nytorans», «La Marellesa», «De bon matí», «La Maquinista», «Les nines del Ter», «El somni d'una verge», «La berema», «Els pescadors», «Pel juny, la falç al puny», «Els Xiquets de Valls», «Els nets dels Almogàvers», etc., etc.

Espectacles

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada de Primavera. — Companyia d'Òpera de primissim carrello. — Queda obert l'abonament a 21 funcions. — Als senyors abonats a la tarda temporada d'hivern, se'ls reservaran llurs localitats fins el dia primer d'abril. — Els senyors abonats que deixin d'abonar-se a la present temporada, com de costum, perdran llurs drets.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Demà, dissabte, nit, a dos quarts de deu. Tercer, i darrer concert, per l'orquestra Pau Casals, dirigida pel célebre mestre Serge Koussevitzky. Primera part: «La migdia d'un faune», preludi simfònic. Debussy. «Les entremaliadures de Till», poema simfònic, R. Strauss. «El vals», poema coreogràfic. Revel. Segona part: «Doubounouchka», cançó dels temers del Volga (primera audició). Rimsky-Korsakow. «Kikinora», rondalla popular (primera audició). Liadov. «El vol del burinot», scherzo, (segona audició), Rimsky-Korsakow. «Petrouchka», ballet, Stravinsky. — Ter-

cera part: Cinquena Simfonia, en do, de Beethoven.

Principal Palace

Plaça Teatre, 2 i 4. Tel. 5125 i 4736 A.

Avui, divendres, debut de l'As les deu de la nit. GRAN ESDEVENIMENT ARTISTIC BENEFICI DE L'ASSOCIACIÓ DE LA PREMSA DIÀRIA DE BARCELONA

130 representació del famós espectacle

LA REVUE EN ZIG-ZAG

i ESTRENA del nou quadro

JO JO JU

Nou decorat de BERTIN.

Vestits nous de MAX WELDY

GRAN BATALLA DE CLAVELLS

Funció en honor i benefici del primer actor Soler Muri, amb l'estrena a Barcelona d'escenes de la vida d'un patissó, adaptada il·luminant al castellà, en tres actes, de l'obra «Mister Rup», original d'Azteria, per Antoni Piso i Marian Galobardes. «Bataclà», i el monolog en vers, de don Josep Santiago, «Los amantes». — Dama, dissabte, tarda, a les cinc. Matinée Popular. «El nuevo servidor» i «La sobrina del cura». Nit, a les deu. «Bataclà» i «No hay derecho». — Diumenge, tarda, a dos quarts de quatre. Primera secció, «El nuevo servidor» i «La sobrina del cura». A les sis, secció especial, «Bataclà» i «Los amantes». Nit, a les deu. Gran Moda. «Bataclà» i «No hay derecho». Es despatxa a Comptaduría.

ELDORADO : SALUT RUIZ**TEATRE GOYA**

Telèfon 5112 A.
Companyia oficial del Teatre Espanyol de Madrid, de

RICARD CALVO

Avui, divendres, nit, a les deu. Reacció de EN EL SENO DE LA MUERTE, gran èxit d'En Ricard Calvo. — Dama, dissabte, tarda. CUENTO INMORAL I LOS INTERESES CREADOS. Nit, EN EL SENO DE LA MUERTE. — Diumenge, tarda, cartell monstre, de gran èxit (8 actes), EL VERGONZOZO EN PALACIO I EN EL SENO DE LA MUERTE. — Dilluns, represa, AMOR QUE VENCE EL AMOR.

PALACE CINE**GRAN SALO DE MODA**

Avui, divendres, tarda i nit, extraordinaris programes. Grans èxits. «Efectes d'un ciclò», film comic de gran broma; «Ho dic jo», pel popularíssim actor George Walski, i els segons i tercer episodis de la gran sòria.

L'HOMME DE LES TRES DARES

gran èxit del magnífic film de gran argument.

EL CAMI DE LA BOGERIA
suprema creació de l'extinta actriu Carme Miers.

Diumenge, nit: Estrena de la formosíssima pel·lícula

LA VERGE BOJA
interpretada per la eminent actriu Gloria de l'escena muda, MARIA JACOBINI.

Teatre Català Romea**EL GRAN RAYMOND**

presentarà EVE

¡LA ENIGMA?**Saló Catalunya****Gran Cine de Moda**

Avui, divendres, moda selecta, gran èxit del Programa Ajuria: «En veu baixa», d'interès i emocionant. Èxits: «L'error d'un pare», preciosa comèdia sentimental; «El maquinista»; «Festes del centenari de Sant Ignasi al Montserrat i Manresa» i la de broma continua. «Tomaset pagès», la més grandiosa de Tomaset. — Dilluns vienen grandiosos esdeveniments del Reial Programa Ajuria: «Broma tràgica», per l'intrepità Hudini, l'assumpto més sensacional i altrebit. Emocionants salts d'un a altre aeroplà en marxa, calent un dels àparells des d'una alçaria immensa.

Teatre Català ROMEA

Avui, divendres, debut sensacional **THE GREAT RAYMOND**

L'AS DELS IL-LUSIONISTES
amb un formidable programa, amb il·lusions noves a Barcelona. Demà passat, dissabte, tarda i nit:

EL GRAN RAYMOND
Diumenge: **EL GRAN RAYMOND**, tarda i nit.

Es despatxa a comptaduría.

Pathé Cinema

Rambla de Catalunya, 37

La projecció mes fira i més clara de Barcelona.

Avui, divendres, moda, preus corrents

PATHE REVUE

La preciosa comèdia

EL MAQUINISTA

L'onze capitols de

ELS TRES MOSQUETERS

titulat

EL CONVENT DE BETHUNE

La magnífica comèdia dramàtica

L'ERROR D'UN PARE

I la de gran broma

DANDY, AGENT DE DIVORCIS

La setmana entrant, estrena de la gran exclusiva

LA COMTESSA WALENSKA**SALA REIG**

ConSELL de Cent, 351 (tocant al Pas de Gràcia).

Teatre de Marionettes i Titelles. Avui, a les sis tarda, pels Titelles:

L'AIXEROP DE BASTO

Abans de les dites representacions, projeccions animades.

Preu únic: 150 pessetes.

SALUT RUIZ**Palau de la Música Catalana**

Diumenge, 2 d'abril, a les cinc de la tarda i a les deu de la nit, segona i última audició de la grandiosa obra

PASSIO DE NOSTRE SENYOR JE-SUCRIST, SEGONS L'EVANGELI DE SANT MATEU, DE**J. S. BACH**

Solistes vocals, solistes instrumentals, Grans orgues. Orquestra. Chor de nois

ORFEÓ CATALÀ

DIRECCIO: MESTRE LLUIS MILLET

Localitats: de 3 a 7 tarda a l'Administració del Palau. Condicions especials per als socis de l'Orfeó Català.

GRIGNON. — Localitat: Chassaigne Frères, Clars, 43.

Frontó Principal Palau
Avui, divendres, tarda, dos interessants partits a cistella. Nit, a un quart d'onze, gran partit a 40 punts. GARAGARZA VEGA contra GARATE BERRONDO gran.

FUTBOL

Grans partits internacionals pels dies 1 i 2 d'abril, a les quatre tarda.

GRADTANSKI

Campió de Iugoslàvia

C. D. EUROPA

Camp «Europa».

Per localitats al domicili social Sant Domingo, 7 (Teatre Principal, Gràcia), de quatre a deu.

EDEN CONCERT

Exit de l'eminentissima cantantista

Angelina d'Artés

Cada dia els Aparits Diner Tang, amb la notable orquestra Trigues Plana.

RETINQUI A LA MEMORIA**LADY HAMILTON**

L'ANIMA DE NELSON

Qui no coneix aquest nom?

Es la història d'una dona humil que arribà a ésser la mestressa dels destins d'Europa.

Cap dama ni senyor no han de deixar de veure aquest film Pròximament....

Demani's el follet il·lustrat
Dr. VELLVE, Professor Aux. de la Facultat de Farmàcia, Fernando, 2

Pass

Suci

Dire

R

E

es el

mi

Co

ma

a

da

me

in

ad

qu

ge

es

el

mi

Co

ma

a

da

me

in

ad

qu

ge

es

el

mi

Co

ma

a

da

me

in

ad

qu

ge

es

el

mi

Co

ma

a

da

me

in

ad

qu

ge

es

el

mi

Co

ma

a

da

me

in

ad

qu

ge

es

el

mi

Co

ma

a

da

me

in

ad

qu

ge

es

el

mi

Co

ma

a

da

me

in

ad

qu

ge

es

el

mi

Co